

วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่ผลงานวิชาการ และงานวิจัย ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณาจารย์ และนักวิจัยทั่วไป
2. เพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนและสร้างองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิชาการและงานวิจัยในสาขา มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

เจ้าของ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ที่ปรึกษา

1. รองศาสตราจารย์มาลินี จุโทปะมา อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุพัตรา รักการศิลป์ รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

กองบรรณาธิการ

1. ศาสตราจารย์ ดร. อีระ รุญเจริญ	วิทยาลัยนครราชสีมา
2. ศาสตราจารย์ ดร. อนันต์ พลธานี	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวรินทร์ ประชานันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นฤมล สมคุณา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
5. อาจารย์ ดร. ประยูร เขาวินนารถ	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
6. อาจารย์ ดร. ธนาภรณ์ พันทวี	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
7. อาจารย์ ดร. วริษฐ์ กิตติธนาจรุจน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
8. อาจารย์ ดร. สายรุ้ง สอนสุภาพ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชูเกียรติ จารัตน์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์พัลลภา เลิศเจริญวนิช

ฝ่ายการเงินและธุรการ

1. นางสาวนภาพรรณ จันทร์พาณิชย์
2. นางประกาย ศิริสำราญ

ผู้ประเมินอิสระ (Peer reviewers) ตรวจสอบทางวิชาการประจำฉบับ

1. ศาสตราจารย์ ดร. อีระ รุญเจริญ	วิทยาลัยนครราชสีมา
2. ศาสตราจารย์ ดร. อนันต์ พลธานี	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. ศาสตราจารย์ ดร. ประยงค์ แสนบุราณ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
4. Professor Dr. R. Michael Smith	Niagara University, U.S.A.
5. Dr. Darci Novak	Niagara University, U.S.A.
6. รองศาสตราจารย์ ดร. ศิราณี จุฑาปะมา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
7. รองศาสตราจารย์ ดร. ขวลิต ชูกำแพง	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวมินทร์ ประชานันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จงรักษ์ เลี้ยงพาณิชย์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัครพนธ์ เนื้อไม้หอม	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นฤมล สมคุณา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
13. อาจารย์ ดร. กระพัน ศรีงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
14. อาจารย์ ดร. นิภาพร ณ พัทลุง	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
15. อาจารย์ ดร. ประยูร เซาวะนินารณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
16. อาจารย์ ดร. ธนาภรณ์ พันทวี	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

สำนักงาน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 439 ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ 31000 โทรศัพท์ 0 4461 1221 ต่อ 3806 <http://www.bru.ac.th>

กำหนดเผยแพร่

ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม

ข้อกำหนดเฉพาะของวารสาร

1. บทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสารทุกเรื่องได้รับการตรวจทางวิชาการจากผู้ประเมินอิสระ
2. ข้อคิดเห็นใดๆ ของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่เป็นของผู้เขียน คณะผู้จัดทำวารสารไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย
3. กองบรรณาธิการวารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ไม่สงวนสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ขอให้อ้างอิงแสดงที่มาให้ถูกต้อง

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์วินัย เลขที่ 433/6-9 ถ. เสด็จนิวัตน์ ต. ในเมือง อ. เมืองบุรีรัมย์ จ. บุรีรัมย์ 31000
โทรศัพท์ 0 4461 1392, 0 4462 1392 แฟกซ์ 0 4461 1392

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ฉบับนี้ได้รวบรวมบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิจัยทั้งภายในประเทศ เช่น ทิศทางการจัดการศึกษาเรียนรู้สู่การศึกษา 4.0 ในยุคดิจิทัล โดยศาสตราจารย์ ดร. อีระ รุญเจริญ และบทความทางด้านการสอนและการบริหารการศึกษาที่น่าสนใจ รวมถึงบทความวิจัยจากต่างประเทศที่ส่งเข้ามาร่วมในนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2562 (The 3rd National and International Research Conference 2019 : NIRC III 2019) ภายใต้หัวข้อ “ความท้าทายของอุดมศึกษาในการผลิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในศตวรรษที่ 21 (Challenges of Higher Education in Production of Graduate Students in the 21st Century)” ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2562 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ บทความที่น่าสนใจ เช่น Myanmar Students’ Perceptions on 21st Century Learning Skills โดย Professor Dr. Ni Ni Hlaing and May ThaeSu และ Myanmar University Students’ Engagement in International Experiences and the Development of Intercultural Competencies และเรื่องเกี่ยวกับเส้นทางการเคลื่อนผ่านของสินค้าในประเทศพม่าหรือสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (Flow of Agricultural Products in Monywa District of Myanmar และ Socio-economic Survey of Commodity Flow in Monywa District of Myanmar) โดย Dr. Khin Myint Aye ซึ่งบทความเหล่านี้ได้ผ่านการพิจารณาถ้อยแถลงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer reviews) นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อวงการศึกษานักศึกษาทุกระดับ อาจารย์ และนักวิชาการ กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บทความที่ได้รับการคัดเลือกมาตีพิมพ์เหล่านี้ จะให้ประโยชน์แก่ผู้อ่านในเชิงเนื้อหาทางวิชาการ ระเบียบวิธีวิจัย รวมไปถึงแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

บรรณาธิการ

สารบัญ

	หน้า
ทิศทางการจัดการศึกษาเรียนรู้สู่การศึกษา 4.0 ในยุคดิจิทัล <i>ศาสตราจารย์ ดร. อีระ ฤกษ์เจริญ</i>	5
วัฒนธรรมคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา <i>The Quality Culture for School Administrators</i> <i>ดร. ธนิต ปุ่นประโคน ดร.เผ่าพงษ์พัฒน์ บุญกะนันท์ และ ดร.โกวิท วชิรินทร์ราษฎร์</i>	9
วิธีการสอนวิชาหลักการบริหารงานตำรวจที่พึงประสงค์ตามความเห็น ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ <i>The method of desirable teaching the principle of people administration according to the opinion of police cadet</i> <i>พันตำรวจโท ดร. พิชศาล พันธุ์วัฒนา</i>	14
การบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุดรธานี <i>Personnel Management of Good Neighborhood Schools (Magnetism) under Office of Primary Educational Service Area, Udon Thani Province</i> <i>วนิดา ม่วงท่า</i>	24
Myanmar Students' Perceptions on 21 st Century Learning Skills <i>Professor Dr. Ni Ni Hlaing and May ThaeSu</i>	42
Myanmar University Students' Engagement in International Experiences and the Development of Intercultural Competencies <i>Professor Dr. Ni Ni Hlaing</i>	50
Flow of Agricultural Products in Monywa District of Myanmar <i>Associate Professor Dr. Khin Myint Aye</i>	61
Socio-economic Survey of Commodity Flow in Monywa District of Myanmar <i>Associate Professor Dr. Khin Myint Aye</i>	71
Study of Themes in Chitra Banerjee Divakaruni : Before We Visit the Goddess Neha and Kalpana Rajput	82
คำแนะนำในการเตรียมต้นฉบับ	90

ทิศทางการจัดการศึกษาเรียนรู้สู่การศึกษา 4.0 ในยุคดิจิทัล

ศาสตราจารย์ ดร.ธีระ รุญเจริญ
ศาสตราจารย์ประจำวิทยาลัยนครราชสีมา

โลกยุคนี้

กระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกยุคดิจิทัล ซึ่งเป็นแรงผลักดันอย่างก้าวกระโดดของเทคโนโลยีดิจิทัลนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการจัดการการศึกษาอย่างมากที่สุด ยากที่จะหยุดยั้ง ทั้งนี้เพราะทิศทางกระแสโลกยุคนี้ จะต้องขับเคลื่อนด้วยเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีดิจิทัล ใช้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเชื่อมโยงทั่วโลก บทบาททางด้านภาษาอังกฤษ และภาษาของประเทศที่เจริญทางเศรษฐกิจ เช่น จีน ญี่ปุ่น เกาหลี มีมากขึ้นและวัฒนธรรมแพร่ขยายอย่างรวดเร็ว ลักษณะเศรษฐกิจจะอิงเทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้น คือจะอิงความรู้และพื้นฐานวิทยาศาสตร์จำต้องคำนึงถึงคุณค่าในการใช้และรักษาทรัพยากรโดยต้องพึ่งพานวัตกรรมเป็นสำคัญ เมื่อเป็นเช่นนี้ระบบการจัดการการศึกษาจำต้องปรับเปลี่ยนอย่างมากกล่าวคือการศึกษาระบบจะลดบทบาทและความสำคัญลงมาก สถานศึกษาในระบบจะเสื่อมสลายไปภายใน 20 ปีข้างหน้า (วิจารณ์ พานิช. 2560) กระทรวงศึกษาอย่าผูกขาดการจัดการศึกษา (สมเกียรติ ตั้งกิจวานิช. TDRI. 2560)

ระบบการศึกษาตามอัธยาศัย (Informal Education)จะมีบทบาทในการศึกษาเรียนรู้มากขึ้นอย่างประเทศสิงคโปร์ จะเน้นการจัดการศึกษาแบบ student centric values driven ซึ่งทำให้คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับนำของโลก ทั้งนี้เพราะปรับระบบการจัดโรงเรียนเป็น thinking school โดยยึดอุดมการณ์ว่า “Do beyond the best” ซึ่งคล้ายคลึงกับอุดมการณ์ศึกษาเรียนรู้ของ Steve Jobs ที่ว่า “Stay hungry, stay foolish” นั่นคือการศึกษาระเรียนรู้จะก้าวหน้าด้วยการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ (learning Person) ในลักษณะ Self-directed Learning นั่นคือความเป็นครูตนเอง ใช้กิจกรรมพัฒนาสมองเพื่อการเรียนรู้ (Brain-based Learning)

ยุทธศาสตร์เป้าหมายคือนวัตกรรม

เมื่อวิเคราะห์ยุทธศาสตร์เป้าหมายของการศึกษาเรียนรู้ ซึ่งจะสร้างความก้าวหน้าและชีวิตที่ดีก็คือ ทุกคนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการผลิตนวัตกรรม ซึ่งเป็นเป้าประสงค์ของในปัจจุบันทุกสิ่งทุกอย่างจำเป็นต้องอาศัยนวัตกรรมไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมรวมทั้งการจัดการศึกษา ดังจะพบในนโยบาย Thailand 4.0 นั่นเอง

ดังนั้นทุกคนทุกฝ่ายทั้งผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา จะต้องปรับบทบาทของตนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็วและเกิดขึ้นตลอดเวลา นั่นคือจะต้องเป็นผู้บริหารดิจิทัล ครูดิจิทัล ผู้ปกครองดิจิทัล นักเรียนดิจิทัล เป็นต้น ซึ่งทุกคนจะต้องตระหนักและ

เห็นความจำเป็น ความสำคัญในการสร้างนวัตกรรม ทั้งการบริหาร การสอน และการเรียนรู้ ความจำเป็น ของ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเรียนรู้ในการ ปรับเปลี่ยนบทบาทและสมรรถนะทั้งคุณลักษณะ ที่เอื้อทักษะและองค์ความรู้ในความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีดิจิทัล จึงจะนำไปสู่ความสำเร็จในการ พัฒนา และสร้างนวัตกรรมสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ เป้าหมายต่อไป

ทิศทางการจัดการศึกษาเรียนรู้

ตั้งแต่นี้ต่อไป (2560) ทุกคนจำต้องมีความ เป็นพลเมืองดิจิทัล และมีความรู้ความสามารถใน การใช้เทคโนโลยีต่างๆ สถานศึกษา จำเป็นต้องเข้าใจ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว มีวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับ ภาพอนาคตที่จะเป็นไป และที่จะเกิดขึ้นเป็นอย่างดี สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาโดยการบูรณาการ และนำไปใช้ในห้องเรียนจนเกิดประโยชน์สูงสุดและ การต่อยอดวิธีการจัดการเรียนรู้ (สฤญญา แซ่มซ้อย. 2560) คุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ ด้านยุคดิจิทัล อย่างน้อยต้องครอบคลุม 7 ลักษณะ (ธีระ รุญเจริญ. 2560) ได้แก่

- (1) หนึ่งเป็นผู้ที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง (dynamic)
- (2) มีความยืดหยุ่นไม่ติดกรอบเกินไป (flexible)
- (3) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (creative)
- (4) มีความสามารถในการบูรณาการองค์ ความรู้ในศาสตร์หลากหลาย (integrated)
- (5) มีความสามารถในการปรับการปฏิบัติ ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพปัญหาและ ความต้องการจำเป็นของตน (tailor-jnade)
- (6) มีความสามารถในการมองภาพอนาคต

ได้ถูกต้อง (visional)

(7) มีความฉลาดในการใช้ดิจิทัลดิจิทัลฮอ ลิตีโดยคิดค้น ปัญญาประดิษฐ์ได้ (artificial intel- ligence : AI)

นั่นคือทุกคนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในองค์ความรู้เทคโนโลยีดิจิทัล มีทักษะดิจิทัลและมี คุณลักษณะที่เอื้อต่อดิจิทัล ดังนั้นสถานศึกษาจำเป็น จะต้องมีความสามารถในการจัดการศึกษาเรียนรู้ ดังนี้

(1) จัดทำหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น สอดคล้อง และอู่ต่อความก้าวหน้าในเทคโนโลยี ดิจิทัล

(2) เน้นการเรียนรู้หลากหลายและ สอดคล้องกับสภาพปัญหาความสนใจความต้องการ ของทั้งเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล

(3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการใช้สื่อ เทคโนโลยีได้อย่างต่อเนื่อง

(4) พัฒนาสมรรถนะในการเรียนรู้ของทั้ง ผู้บริหารครูและนักเรียนตลอดทั้งผู้ปกครองให้เป็น บุคคลแห่งการเรียนรู้ (learning person)

(5) ส่งเสริมการหาทางออกหรือแก้ปัญหา แปลกใหม่โดยการพัฒนาสร้างนวัตกรรม

(6) ส่งเสริมโดยเน้นกระบวนการคิดหลากหลาย

(7) จัดหาแหล่งศึกษาเรียนรู้หลากหลาย

(8) สนับสนุนให้ครูนักเรียนบูรณาการ ศาสตร์ที่อุบัติขึ้นใหม่ใหม่ในการศึกษาเรียนรู้

(9) พัฒนาทักษะดิจิทัลหลายหลายอย่าง

(10) สร้างสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้

บทบาทของผู้บริหารและครู เปลี่ยนแปลงจากเดิม

ในการดำเนินการศึกษาเรียนรู้ผู้บริหาร และครูจะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทใหม่ๆ โดย (ธีระ

รณเจริญ, 2560)

(1) มีภาวะผู้นำการเรียนรู้ (learning leadership)

(2) ร่วมกันพัฒนาสมรรถนะในการเรียนรู้ของนักเรียน

(3) เน้นการให้โอกาสนักเรียนสร้างสิ่งใหม่ใหม่สอดคล้องกับความต้องการความสนใจและให้ปฏิบัติจริง

(4) จัดหาเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ

(5) พัฒนาทักษะพื้นฐานของนักเรียนเช่น การคิดริเริ่มสร้างสรรค์การคิดอย่างพินิจพิเคราะห์ (critical thinking) การสร้างสรรค์นวัตกรรม พัฒนาทักษะการเรียนรู้การพัฒนาทักษะที่เหมาะสมกับตนเอง ฯลฯ

(6) พัฒนาการ ติดต่อสื่อสารโดยใช้ Smart phone, google classroom การใช้สื่อสังคม on line ทั้ง website และ Smart phone, การจัด e - class room เป็นต้น

ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

ลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคนี้ควรมีได้แก่ (ธีระ รณเจริญ, 2560)

(1) มีวิสัยทัศน์ ICT

(2) จัดหาโครงสร้างพื้นฐาน hardware, software, network และ Wi-Fi

(3) สร้างวัฒนธรรมการทำงานและบรรยากาศการใช้ ICT ให้ทุกคนเข้าถึงแหล่งข้อมูลหลากหลาย

(4) พัฒนาตนเองให้สามารถใช้ ICT ในการบริหาร

(5) ส่งเสริมสนับสนุนจิตใจให้ครูและ

นักเรียนใช้ ICT

(6) ติดตามประเมินให้คำปรึกษาครูและนักเรียนในการใช้ไอซีที

(7) พัฒนาทุกคนให้มีความรู้และทำได้ deLaC ดังนี้ คือ รู้สื่อ (media literacy) รู้เทคโนโลยี (Technology literacy) รู้สิ่งที่เห็น (vision literacy) รู้สารสนเทศ (Information technology) รู้การสื่อสาร (Communication literacy) และรู้สังคม (social literacy)

สรุป

ความก้าวหน้าของสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็วทำให้เกิดศาสตร์และนวัตกรรมใหม่ๆ มีอิทธิพลต่อทั้งเศรษฐกิจสังคมและการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สถานศึกษาจะต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างระบบบริหารและการจัดการการศึกษาเรียนรู้ใหม่ใหม่จนนำไปสู่การเกิดนวัตกรรมตามเป้าหมายไทยแลนด์ 4.0 หรือการจัดการศึกษา 4.0 บทบาทของผู้บริหารครูนักเรียนตลอดทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องจะต้องปรับเปลี่ยนพัฒนาให้เอื้อต่อโลกยุคดิจิทัลกล่าว คือ มีภาวะผู้นำการเรียนรู้ภาวะผู้นำเทคโนโลยีดิจิทัล จัดการศึกษาที่เน้นพัฒนานักเรียนให้เอื้อต่อการดำเนินชีวิตและการทำงานกล่าวคือ เป็นผู้ที่มีความรู้ในวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดเชิงวิเคราะห์และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีสมรรถนะความเป็นสากลรอบรู้หลายภาษา อย่างน้อยใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี จัดการในสิ่งที่ซับซ้อนได้มีจริยธรรม จิตบริการ จึงจะทำให้ชีวิตก้าวหน้าอย่างมีความสุขต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ธีระ รุญเจริญ. (2560). การศึกษาเรียนรู้ยุคดิจิทัล. เอกสารประมวล องค์ความรู้ประกอบการศึกษา.
ศรัณญา แซ่ม้อย. (2560). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
วิจารณ์ พานิช. (2560). เอกสารบรรยาย เรื่องที่เกี่ยวกับอนาคตสถานศึกษาในระบบ
สมเกียรติ ตั้งกิจวานิช. (2560). กระทรวงศึกษาธิการเลิกเป็นเจ้าของโรงเรียน. TDRI

วัฒนธรรมคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา

The Quality Culture for School Administrators

ธนิต ปุ่นประโคน¹ เผ่าพงษ์พัฒน์ บุญเกษม² และ โกวิท วัชรินทรางกูร³

¹ ครูโรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

^{2,3} อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทนำ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะแสดงองค์ประกอบของวัฒนธรรมคุณภาพของผู้บริหาร สถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคลากรหลักที่สำคัญของสถานศึกษาและเป็นผู้นำวิชาชีพที่ จะต้องมีความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนจรรยาบรรณวิชาชีพที่ดี จึงจะนำไปสู่การจัดการบริหารสถานศึกษาที่ดี มีประสิทธิผล (ธีระ รุญเจริญ. 2554 : 9-10) ซึ่งวัฒนธรรมคุณภาพ หมายถึง พฤติกรรม ปรัชญา ความเชื่อ ค่านิยมร่วมในการปฏิบัติงาน หรือการดำเนินชีวิตของผู้บริหารสถานศึกษา ในแต่ละสถานศึกษาเพื่อให้เกิดผลงานที่ดี สร้าง บรรยากาศการดำเนินงานของสถานศึกษาให้สามารถพัฒนา ผู้เรียนได้ตามรัตลักษณ์ที่กำหนด ตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยกำหนดองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย ดังนี้

1. การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษามีความมุ่งมั่นในการ แก้ไขเปลี่ยนแปลง พัฒนา เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้นไปอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งการนำ นวัตกรรมและเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาช่วยในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีความเชื่อว่าการดำเนินงานตาม กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยทำให้ผลการปฏิบัติงานที่ได้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น ลดความผิดพลาด และสร้าง ความพึงพอใจให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพที่ดีมากขึ้นไปอย่างสม่ำเสมอ ตลอดเวลา โดยวัดจากองค์ประกอบย่อยคือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข

1.1 การวางแผน หมายถึง กระบวนการที่บุคคลหรือหน่วยงานได้กำหนดขึ้น ไว้ล่วงหน้าเพื่อการปฏิบัติงานในอนาคต การวางแผนมีคุณค่าอย่างมากต่อวัตถุประสงค์ของ สถานศึกษา และมีความสำคัญยิ่งต่อความมุ่งหมายส่วนตนของแต่ละบุคคลในการปฏิบัติงานหรือการ ปฏิบัติภารกิจทั้งหลาย การวางแผนประกอบด้วย การวิเคราะห์จุดแข็งและโอกาส การกำหนดวิสัยทัศน์ และพันธกิจ จุดหมาย แผน และการบรรลุจุดหมาย รวมทั้งมีการคาดการณ์สถานการณ์ในอนาคตของ สถานศึกษา

1.2 การปฏิบัติตามแผน หมายถึง การลงมือปฏิบัติหลังจากจบจากการวางแผน แล้วก็เข้าสู่ขั้นตอนการปฏิบัติงานหรือดำเนินงานในขั้นตอนต่าง ๆ การลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตาม ทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน พร้อมกับการประสานงานระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับฝ่าย บริหาร หรือสื่อสาร

ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบรายละเอียดในการปฏิบัติงาน

1.3 การตรวจสอบ หมายถึง การประเมินผลของผลการปฏิบัติงาน ตามแผนที่ได้ตั้งไว้ว่าเป็นระบบ มีความอิสระ สามารถตรวจสอบได้โดยบุคคลที่เกี่ยวข้องกับระบบงานของหน่วยงาน ดำเนินการตรวจสอบว่า ระบบงานของสถานศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ หรือมีความเหมาะสม

1.4 การปรับปรุงแก้ไข หมายถึง การนำผลการประเมินมาพัฒนาแผนงาน การนำผล การประเมินมาวิเคราะห์ว่ามีโครงสร้าง หรือขั้นตอนการปฏิบัติงานใดที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนาสิ่งที่ดียอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นไปอีก และสังเคราะห์รูปแบบการดำเนินการใหม่ที่เหมาะสม จากนั้นก็สรุป

บทเรียนและพยากรณ์เพื่อเป็นพื้นฐานของการคิดหาวิธีการใหม่ๆต่อไป รวมทั้งมีการพัฒนา และ ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อทันต่อการเปลี่ยนแปลง

2. การมีส่วนร่วม หมายถึง รูปแบบของการทำงานที่เกิดจากการประสานงานกัน ระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องในลักษณะของกลไกที่มีเป้าหมายการทำงานร่วมกัน ด้วยการร่วมกันคิด ด้านความคิด กำลังคน ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ตลอดจนทรัพยากรของแต่ละสถานศึกษา ร่วมกันแก้ปัญหาการบริหารงานในสถานศึกษา ด้วยระบบเครือข่าย โดยการร่วมกันแสดงความคิดเห็น ร่วมรับผิดชอบ ร่วมตัดสินใจ ร่วมกันดำเนินการ ร่วมแก้ไขปัญหาร่วมสนับสนุนและให้ข้อเสนอแนะ ในการบริหาร โดยวัดจากองค์ประกอบย่อย คือ การดำเนินงาน การตัดสินใจ และการประเมินผล

2.1 การดำเนินงาน หมายถึง กระบวนการในการนำแผนงานไปปฏิบัติให้เป็น รูปธรรม โดยต้องดูแลให้แผนปฏิบัติงานดำเนินไปอย่าง

ราบรื่นและมุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการ เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการนำข้อมูลย้อนกลับไปพัฒนาการดำเนินงานและสรุปผลการดำเนินงานร่วมกัน

2.2 การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการแสวงหาทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด โดย พิจารณาจากทางเลือกที่หลากหลาย เพื่อแก้ปัญหาหรือการปฏิบัติ ในสิ่งที่สร้างสรรค์คุณค่าเป็นประโยชน์ มีความถูกต้อง และมีความยุติธรรมต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ได้ ผลลัพธ์ที่พึงพอใจ มีกระบวนการแสวงหาทางเลือกที่เหมาะสมร่วมกัน และบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด

2.3 การประเมินผล หมายถึง กระบวนการกำหนดความคาดหวังในการ ปฏิบัติงานของบุคลากรภายในระยะเวลาหนึ่ง แล้วมีการวัดผลการปฏิบัติงานมีการประเมินค่าการปฏิบัติงาน ในสถานศึกษา และการบันทึกผลการปฏิบัติงานให้สัมพันธ์กับความคาดหวังนั้น แล้วส่งเป็น ข้อมูลย้อนกลับเพื่อทราบโดยทั่วถึงกันในการปฏิบัติงาน

3. ภาวะผู้นำ หมายถึง ภาวะที่บุคคลได้รับการยอมรับหรือยกย่องให้เป็นหัวหน้าจาก สมาชิกในกลุ่ม เนื่องจากลักษณะใดลักษณะหนึ่งอันเกิดจากบุคลิกลักษณะของเขาในสถานการณ์ หนึ่งๆ ซึ่งยอมรับในตัวของเขา เช่น เป็นคนกล้า มีความรู้ความสามารถ มีสติปัญญาฉลาดหลักแหลมกว่าคนอื่น มีความรับผิดชอบในการจัดตั้งการชี้แนะปรัชญา และ เป็นที่ยอมรับรวมทั้งการแสดงออกถึง ความรับผิดชอบต่อผลงานที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของสมาชิกในทีม โดยวัดจากองค์ประกอบย่อย คือ การบริหารจัดการที่ดี ความรับผิดชอบ ความสามารถในการสร้างเครือข่าย

3.1 การบริหารจัดการที่ดี หมายถึง การบริหารงานที่ทำให้เกิดความสมดุลใน สถาน

ศึกษาและทำให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ เกิดความมั่นใจในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติตามกรอบ กฎหมาย ยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ มีการตรวจสอบ กระบวนการดำเนินงานที่โปร่งใสโดยคณะ บุคคล หลาย ๆ ฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน วางแผน และตัดสินใจร่วมกัน และยึดหลักความ คุ่มค่าในการบริหารงานในสถานศึกษา

3.2 ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของผู้บริหารที่คำนึงถึง ผลลัพธ์ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของบุคลากร ในสถานศึกษาโดยจะไม่ยกความผิดให้คนหรือกลุ่ม งานอื่น จะยอมรับผิดเมื่อได้ทำให้เกิดความผิดพลาด ขึ้น การแสดงออกถึงความเป็นแบบอย่างในเรื่อง ที่ ได้มอบหมาย การปฏิบัติงานหรือทำงานสำเร็จตาม เป้าหมายและ มีวิธีการดำเนินงานและให้โอกาส บุคลากรได้พัฒนาปรับปรุงตัวเอง

3.3 ความสามารถ หมายถึง พฤติกรรม การแสดงออกของผู้บริหารที่มีสติปัญญาดี ใฝ่เรียนรู้ และศึกษาความรู้ใหม่อย่างถ่องแท้ การใช้เหตุผลใน การตัดสินใจ มีความสามารถในการ แก้ปัญหาเฉพาะ หน้าได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการ ปกครองบังคับบัญชา มีความ ตื่นตัว มีการใช้ ภาษาพูดได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งการเริ่มต้นในการ ปฏิบัติงาน การตัดสินใจในเรื่อง สำคัญของสถาน ศึกษา

3.4 การสร้างเครือข่าย หมายถึง กระบวนการดำเนินงานโดยใช้การบริหารงาน ที่เกิดจากการประสานงานกันระหว่างผู้เกี่ยวข้องใน ลักษณะของกัลยาณมิตร ที่มีเป้าหมายการทำงาน ร่วมกัน โดยการร่วมกันด้านความคิด กำลังคน ร่วม

กันแก้ปัญหา การบริหารงานในสถานศึกษาการ บริหารงานเน้น การร่วมคิดร่วมทำในการปฏิบัติ งาน เปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข่าวสาร ประสพการณ์ทั้งภายในสถานศึกษา และระหว่าง สถานศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

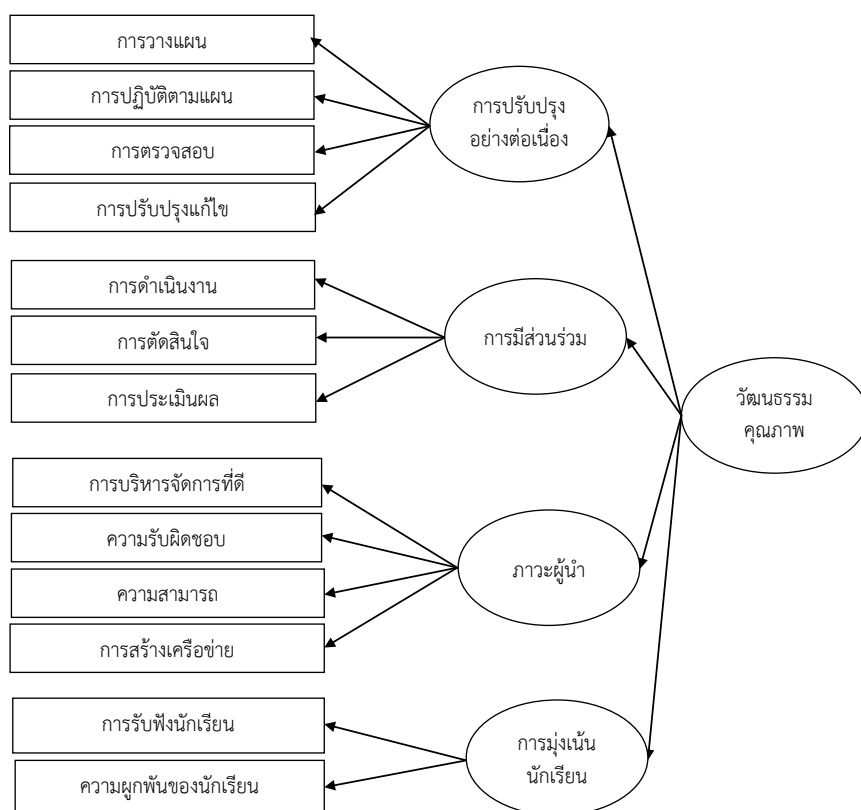
4. การมุ่งเน้นนักเรียน หมายถึง การบริหาร จัดการเกี่ยวกับการสร้างความผูกพันกับผู้เรียน เพื่อ ความสำเร็จด้านการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน และครอบคลุมวิธีการสร้างวัฒนธรรมที่มุ่งเน้นผู้ เรียน รวมถึงวิธีการที่โรงเรียนรับฟังความคิดเห็น ความต้องการของนักเรียน และใช้ สารสนเทศนี้เพื่อ ปรับปรุงและค้นหาโอกาสในการสร้างนวัตกรรม โดย วัดจากองค์ประกอบย่อย คือ การรับฟังนักเรียน และ ความผูกพันของนักเรียน

4.1 การรับฟังนักเรียน หมายถึง กระบวนการรวบรวมสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับ นักเรียนอย่างเป็นระบบการรับฟังเสียงของนักเรียน รวมถึงการรวบรวมและบูรณาการข้อมูลชนิดต่างๆ ของนักเรียนเช่น ข้อมูลการสำรวจ ข้อมูลจากการ สนทนากลุ่ม กล้องรับความคิดเห็น และข้อมูล จาก สื่อทางสังคมอื่นๆ ข้อมูลความพึงพอใจและข้อร้อง เรียนที่มีผลกระทบต่อการศึกษา มีการนำเอา ปัญหามาปรับปรุงแก้ไขเพื่อตอบสนองความต้องการ ของนักเรียน และมีการรวบรวมข้อร้องเรียนได้ อย่าง มีประสิทธิภาพ

4.2 ความผูกพันของนักเรียน หมายถึง กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ของ นักเรียน การคง อยู่และความจงรักภักดีของผู้เรียน ความเต็มใจของ ผู้เรียนที่เจาะจงเสียสละและยังคง ศึกษาอยู่ที่โรงเรียน รวมถึงความเต็มใจที่จะอุทิศตน สนับสนุนและแนะนำผู้อื่นให้รู้จักโรงเรียนและ หลักสูตร รวมทั้งบริการ

ต่าง ๆ ของโรงเรียน มีการใช้สารสนเทศเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนา นักเรียนด้านการเรียนรู้ การจัดการกับข้อร้องเรียนที่ได้รับจากนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และการวัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน

สรุปได้ว่าวัฒนธรรมคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก 13 องค์ประกอบย่อย ดังนี้ 1) องค์ประกอบหลักด้านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง มี 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ (1) ด้านการวางแผน (2) ด้านการปฏิบัติตามแผน (3) ด้านการตรวจสอบ และ (4) ด้านการปรับปรุงแก้ไข 2) องค์ประกอบหลักด้านการมีส่วนร่วม มี 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ (1) ด้านการดำเนินงาน (2) ด้านการตัดสินใจ และ (3) ด้านการประเมินผล 3) องค์ประกอบหลักด้านภาวะผู้นำ มี 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ (1) ด้านการบริหารจัดการที่ดี (2) ด้านความรับผิดชอบ (3) ด้านความสามารถ และ (4) ด้านการสร้างเครือข่าย และ 4) องค์ประกอบหลักด้านการมุ่งเน้นนักเรียน มี 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ (1) ด้านการรับฟังนักเรียน และ (2) ด้านความผูกพันของนักเรียน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อยวัฒนธรรมคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา ไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการและพัฒนาตนเอง พัฒนาสถานศึกษา พัฒนา การศึกษา รวมทั้งมีการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรม คุณภาพอย่างแท้จริง จะได้นำไปใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อ สถานศึกษา นักเรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

ภาพ 1 โมเดลสมมติฐานวัฒนธรรมคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์. (2557). **วัฒนธรรมคุณภาพ : สร้างคน สร้างชาติ**. กรุงเทพฯ : บริษัท ซีโน พับลิชชิ่ง แอนด์แพคเกจจิ้ง จำกัด.
- ธีระ รุญเจริญ. (2554). **สู่ความเป็นผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ**. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. (2560). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก. (6 เมษายน 2560), หน้า 14.
- อุษา ชูชาติ. (2558). แนวทางการขับเคลื่อนกรอบและทิศทางการวิจัยทางการศึกษาของประเทศ (พ.ศ. 2555-2558). **วารสารวิจัยการศึกษา** สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 3 (6). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

วิธีการสอนวิชาหลักการบริหารงานตำรวจที่พึงประสงค์ ตามความเห็นของนักเรียนนายร้อยตำรวจ

The method of desirable teaching the principle of people
administration according to the opinion of police cadet

พันตำรวจโท ดร. พิศาล พันธุ์วัฒนา

Pol.lt.col. Dr. Pitsarn Phanwattana

คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Faculty of Police Administration, Royal Police Cadet Academy

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจวิธีการสอนระหว่างการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างและสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยตามความเห็นของนักเรียนนายร้อยตำรวจ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัย 2 แนวทาง เชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากนักเรียนนายร้อยตำรวจ 278 ราย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจาะลึก การสนทนากลุ่ม การสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง และการบันทึกสนามกับนักเรียนนายร้อยตำรวจจำนวน 18 ราย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนนายร้อยตำรวจส่วนใหญ่เห็นว่าวิธีการสอนโดยอภิปรายกลุ่มย่อยเป็นวิธีสอนที่พึงประสงค์ต่อวิชาหลักการบริหารงานตำรวจ

คำสำคัญ: วิธีสอน ผู้สอน วิชาหลักการบริหารงานตำรวจ ความคิดเห็น นักเรียนนายร้อยตำรวจ

ABSTRACT

The purposes of this research were to survey the methods between taught by using case samples and taught by small group discussion according to the opinion of police cadet. This study was conducted by applying two research methodologies. Quantitative approach, questionnaire was used to collect data from 278 police cadet. The data was analyzed by descriptive statistics. With the qualitative approach, in-depth interview, group discussion, unstructured observation and field notes were conducted with 18 police cadet. The results indicated that most of police cadet perceived that the method of teaching by small group discussion was a desirable method of teaching the principle of police administration.

Keywords: The method of teaching, Teacher, The principle of police administration, Opinion, Police cadet

บทนำ

วิธีการสอน (Teaching Method) คือขั้นตอนที่ผู้สอนดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ด้วยวิธีการต่างแตกต่างกันไปตามองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญที่เป็นลักษณะเด่นหรือลักษณะเฉพาะที่ขาดไม่ได้ของวิธี (Blazar & Kraft. 2017 : 147) โดยทั่วไปการสอนแต่เดิมเพียงวิธีการสอนโดยใช้การบรรยาย (lecture) ที่ต้องใช้ความสามารถผู้สอนในการเรียบเรียงเนื้อหาสาระและใช้เทคนิคในการถ่ายทอดเนื้อหาให้น่าสนใจซึ่งเป็นวิธีที่ใช้กับผู้เรียนจำนวนมากได้ดี สะดวก ไม่ยุ่งยาก ถ่ายทอดเนื้อหาสาระได้มาก แต่มีข้อจำกัดที่ผู้เรียนมีบทบาทน้อยต้องอาศัยความสามารถของผู้สอนเป็นหลักและไม่สามารถสนองตอบความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคล ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วกันว่าวิธีการสอนมีอยู่ด้วยกันมากมายนอกจากการสอนโดยใช้การบรรยาย เช่น สอนโดยใช้สื่อ สอนโดยใช้โครงงาน สอนโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ สอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง สอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง สอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย สอนโดยใช้การอุปนัย สอนโดยใช้การนิรนัย เป็นต้น แต่ละวิธีต่างมีทั้งข้อดีข้อเสีย ในบางครั้งอาจต้องผสมผสานวิธีสอนหลายวิธีเข้าด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีมากที่สุด (Gagne', Wager, Golas & Keller. 2005 : 28) เช่นนี้ การเรียนการสอนแต่ละรายวิชาจึงต้องเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมโดยใช้เกณฑ์ 4 ประการ เป็นหลักพิจารณา

ประการแรก “ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่สอน” พิจารณาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ (มคอ.3) ว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านใด (ด้านความรู้ ทักษะ หรือเจตคติ) ประการที่สอง “ผู้สอน” หลักการเลือกวิธีสอนยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ ประการที่สาม “ทรัพยากรที่มีอยู่” เป็นเรื่องของเวลาที่จำกัดหรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และประการสุดท้าย “หลักการของการเรียนรู้” ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยการรับสิ่งเร้าโดยผ่านทางประสาทรับรู้ส่วนต่าง ๆ ยิ่งใช้ประสาทรับรู้มากส่วน ยิ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและเร็วขึ้น ผู้สอนจำต้องตัดสินใจเลือกวิธีสอนโดยคำนึงถึงบรรยากาศของสิ่งแวดล้อม ความพร้อมของผู้เรียน เป็นต้น

วิชาหลักการบริหารงานตำรวจ รหัสวิชา 150315 จำนวน 3 หน่วยกิต เป็นหนึ่งในวิชาเลือกของกลุ่มวิชาการบริหารที่นักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 3 และ 4 ต้องเลือกลงทะเบียนเรียนตามหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการตำรวจ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2561 รายละเอียดของรายวิชานี้เกี่ยวข้องกับแนวคิดและหลักการบริหาร การจัดองค์การ นโยบายและการวางแผน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ และการบริหารงานพัสดุของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มุ่งเน้นด้านความรู้และทักษะทางปัญญาตามการจัดทำหลักสูตร (Curriculum Mapping) (ศูนย์บริการทางการศึกษา โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. 2561 : 3) การสอนวิชาหลักการบริหารงานตำรวจหลักเล็งไม่พ้นที่ต้องใช้วิธีการสอนด้วยการบรรยายเนื่องด้วยข้อจำกัดของเนื้อหาวิชาที่หลาย

หัวข้อการเรียนการสอนเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับหลัก การหรือทฤษฎี อย่างไรก็ตามเนื้อหาวิชาในบาง หัวข้อ เช่น การจัดองค์การหรือการบริหาร งาน บุคคล สามารถใช้วิธีการสอนอื่นแทนการสอนด้วย การบรรยายได้ ผู้วิจัยหนึ่งในฐานะผู้สอนวิชาหลัก การบริหารงานตำรวจประสงค์ศึกษาเพื่อพัฒนาการ สอนให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนหลักสูตรในที่นี้ ได้ตัดสินใจเลือกวิธีการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างและ สอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย เป็น 2 แนวทาง เบื้องต้น จึงประสงค์สำรวจความคิดเห็นนักเรียน นายร้อยตำรวจที่ผ่านการเรียนวิชานี้ในปีการศึกษา 2560 เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการเสนอให้หัวหน้า วิชาพิจารณาปรับเปลี่ยนวิธีการสอนวิชานี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสอดคล้องกับหลักสูตรฯ พ.ศ. 2561

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

สำรวจวิธีการสอนระหว่างการสอนโดยใช้ กรณียตัวอย่างและสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย ตามความเห็นของนักเรียนนายร้อยตำรวจ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาใช้แนวทางการวิจัยแบบผสม (Mixed method) ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ควบคู่กัน เพื่อให้เกิดข้อสนับสนุนเกื้อกูลกันของข้อ ค้นพบที่ได้

จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

เชิงคุณภาพ: ใช้วิธีการเจาะจงเชิงทฤษฎี (Theoretical Sampling) เพื่อความเป็นตัวแทน ของประชากรเป้าหมาย คัดเลือกจากนักเรียนนาย ร้อยตำรวจที่ผ่านการเรียนวิชาหลักการบริหาร งานตำรวจ เก็บข้อมูลไม่กำหนดจำนวนมีลักษณะ

ยืดหยุ่นปรับตามความเหมาะสม (Creswell. 2014 : 53) ยุติเมื่อข้อมูลอิ่มตัวเชิงทฤษฎี (Theoretical Saturation) (Fusch & Ness. 2015 : 1409) กล่าว คือ ข้อมูลไม่มีประเด็นใดใหม่กว่าข้อมูลที่มีอยู่เดิมจึง ยุติที่จำนวน 18 ราย

เชิงปริมาณ: ประชากรเป้าหมายมีหน่วย วิเคราะห์ (Units of Analysis) ระดับบุคคลได้ แก่ นักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 3 ทั้งรุ่นจำนวน 278 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างเจาะจง (Purposive Sampling) (Palinkas, Horwitz, Green, Wis- dom, Duan & Hoagwood. 2015 : 539) โดย ได้มาซึ่งตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) แต่ใช้เลือกกลุ่ม ตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัย กล่าวคือ ลักษณะกลุ่มที่เลือกสอดคล้องและตรงตาม วัตถุประสงค์

การเก็บข้อมูล

เชิงคุณภาพ: ใช้ทฤษฎีติดพื้นที่ (Ground- ed Theory) จากการสัมภาษณ์เจาะลึก (Indepth Interview) การสนทนากลุ่ม (Focus Group) บันทึกความจำ (Memos) สังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง (Structured Observation) ใช้หลากหลายวิธีหรือ ที่เรียกว่าทริวิตรี (Triangulation)

เชิงปริมาณ: ใช้การเก็บจากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยสร้างคำถามเป็นข้อ ความ เข้าใจง่ายไม่สลับซับซ้อน มีการแบ่งคำถามเป็น หมวดหมู่ตามประเด็นที่ศึกษาเพื่อให้เกิดความ สะดวกและครอบคลุมทุกประเด็น มีการทดสอบ รายการข้อคำถาม (Pretest) กับนักเรียนนายร้อย ตำรวจก่อนนำไปใช้จริง (Blair & Conrad. 2011 : 637) แบบสอบถามได้ผ่านการวัดความเชื่อมั่น ของความคงตัว (Stability Reliability) โดยใช้

แบบสอบถามชุดเดียวกันกับนักเรียนนายร้อย
ตำรวจในระยะเวลาห่างกันช่วงหนึ่งหรือที่เรียก
ว่าวิธีการทดสอบซ้ำ (Test – Retest Method)
(Resch et al. 2013 : 508)

การวิเคราะห์ข้อมูล

เชิงคุณภาพ: ใช้วิเคราะห์เชิงอุปนัย
(Inductive Analysis) ให้รหัสเริ่มจากเตรียมแฟ้ม
ข้อมูล ศึกษารายละเอียดให้เกิดความคุ้นเคย แยก
ประเด็นเพื่อได้แบบแผนความสัมพันธ์ (Patterns
of Relationships) ผ่านการทำซ้ำ (Iterative) การ
หมุนวน (Cyclical) เปรียบเทียบกรณีมีเชิงลบ (A
Constant Comparative Negative Case) (Liu.
2016 : 131) เมื่อข้อมูลได้จัดเป็นกลุ่มเรียบร้อยแล้ว
เลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ATLAS.ti วิเคราะห์ข้อมูล
(กรรณิการ์ สุขเกษม และสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์.
2558 : 1-86)

เชิงปริมาณ: ข้อมูลที่ได้จากประชากรเป้าหมาย
ยืนยันความถูกต้องตามหลักวิชาการว่าได้วัด
ใน สิ่งที่ต้องการพิจารณาเรื่องความถูกต้องในตัว
สร้าง (Construct Validity) ความถูกต้องเนื้อหา
(Content Validity) (Lafave et al. 2015 : 89)
ความถูกต้องด้านบรรจบ (Convergent Validity)
ความถูกต้องด้านจำแนก (Discriminant Validity)
(Engellant, Holland & Piper. 2016 : 37) ความ
ถูกต้องที่เกี่ยวกับมาตรฐาน (Criterion-Related
Validity) (Arthur, Day, McNelly & Edens. 2006
: 126) และความถูกต้องผิวหน้า (Face Validity)
เลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิจัย

ผลสภาพทั่วไปของนักเรียนนายร้อยตำรวจ
พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 3 ที่ผ่านการ
เรียนวิชาหลักการบริหารงานตำรวจส่วนใหญ่เป็น
เพศชาย (ร้อยละ 74.5) เห็นว่าวิธีการสอนโดย
บรรยายเป็นวิธีการสอนแบบธรรมดา (ร้อยละ 55.4)
คิดเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนใช้สื่อประกอบการสอนได้
เหมาะสม (ร้อยละ 66.5) ระหว่างศึกษาคาดหวัง
มากที่จะได้ความรู้ (ร้อยละ 77.0) หลังสิ้นสุดภาค
การศึกษาที่นักเรียนนายร้อยตำรวจส่วนใหญ่เห็น
ว่าได้รับมาก (ร้อยละ 71.3) ซึ่งนักเรียนนายร้อย
ตำรวจเกือบทั้งหมดคาดหวังว่าจะได้รับ ผลการเรียนรู้
เกรดเอ (ร้อยละ 90.3) แต่เพียงประมาณร้อยละ 30
เท่านั้นที่สมหวัง (ร้อยละ 29.1) นักเรียนนายร้อย
ตำรวจส่วนใหญ่ได้รับผลการเรียนเกรดบีบวก (ร้อย
ละ 29.9) ทั้งนี้ภาพรวมในการสอนวิชาหลักการ
บริหารงานตำรวจตามความเห็นนักเรียนนายร้อย
ตำรวจส่วนใหญ่คิดว่าอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ
52.9) และในกรณีที่วิชานี้เป็นวิชาเลือกก็จะเลือกลง
ทะเบียนเรียน (ร้อยละ 70.5)

กิจกรรมการสอนที่สำคัญของการสอนโดย
ใช้กรณีตัวอย่างประกอบด้วย (1) สร้างประ เเด็นเรื่อง
คล้ายกับเหตุการณ์จริง (2) มีประเด็นคำถามให้คิด
พิจารณาคำตอบ (3) อภิปรายมุมมองตามความ
เห็นผู้เรียน และ (4) สรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับ ส่วน
กิจกรรมการสอนที่สำคัญของการสอนโดยใช้การ
อภิปรายกลุ่มย่อยประกอบด้วย (1) มีการกำหนด
ประเด็นที่ชัดเจน (2) จัดผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (3)
พูดคุยแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างผู้เรียน และ (4)
การนำเสนอข้อสรุปเป็นกลุ่ม

ตาราง 1 กิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องการในวิชาหลักการบริหารงานตำรวจ (n=278)

รายการที่ใช้วัด	กิจกรรมการเรียนการสอน			
	ต้องการ	ร้อยละ	ไม่ต้องการ	ร้อยละ
สร้างประเด็นเรื่องคล้ายกับเหตุการณ์จริง	148	53.2	130	46.8
จัดผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มย่อย	229	82.4	49	17.6
อภิปรายมุมมองตามความเห็นผู้เรียน	144	51.8	134	48.2
การนำเสนอข้อสรุปเป็นกลุ่ม	177	63.7	101	36.3
มีการกำหนดประเด็นที่ชัดเจน	212	76.2	66	23.8
มีประเด็นคำถามให้คิดพิจารณาคำตอบ	104	37.4	174	62.6
พูดคุยแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างผู้เรียน	187	67.3	91	32.7
สรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับ	204	73.4	74	26.6

จากตาราง 1 แสดงกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องการในวิชาหลักการบริหารงานตำรวจตามความเห็นของนักเรียนนายร้อยตำรวจไล่เรียงจากมากไปน้อยได้แก่ จัดผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (ร้อยละ 82.4) มีการกำหนดประเด็นที่ชัดเจน สรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับ พูดคุยแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างผู้เรียน การนำเสนอข้อสรุปเป็นกลุ่ม สร้างประเด็นเรื่องคล้ายกับเหตุการณ์จริง อภิปรายมุมมองตามความเห็นผู้เรียน และการมีประเด็นคำถามให้คิดพิจารณาคำตอบ (ร้อยละ 37.4) ลำดับท้าย

เมื่อพิจารณาแยกประเภทการสอนระหว่างการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างกับการสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยพบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจส่วนใหญ่ต้องการมีกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบการสอนโดยใช้อภิปรายกลุ่มย่อยมากกว่ากล่าวคือ นักเรียนนายร้อยตำรวจส่วนใหญ่เลือกจัดผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (ร้อยละ 82.4) กิจกรรมมีการกำหนดประเด็นที่ชัดเจน (ร้อยละ 76.2) พูดคุยแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างผู้เรียน (ร้อยละ 67.3) และการนำเสนอข้อสรุปเป็นกลุ่ม (ร้อยละ 63.7) ซึ่งทั้งสี่ประเด็นนี้เป็นกิจกรรมสำคัญของการสอนโดยใช้อภิปรายกลุ่มย่อย ซึ่งมากกว่าร้อยละ 60 ของนักเรียนนายร้อยตำรวจต้องการให้มีระหว่างการเรียนการสอนวิชาหลักการบริหารงานตำรวจ

อภิปรายผล

ข้อค้นพบที่ได้จากนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 3 ที่ผ่านการเรียนวิชาหลักการบริหารงานตำรวจในภาคการศึกษา 2560 สรุปสาระได้ว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจส่วนใหญ่ต้องการให้มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนโดยใช้อภิปรายกลุ่มย่อยมากกว่าวิธีการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง มีเพียงประเด็นสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับที่เป็นกิจกรรมการสอนหนึ่งของวิธีการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างเท่านั้นที่นักเรียนนายร้อยตำรวจส่วนใหญ่คิดเห็นว่าการให้เกิดขึ้นในระหว่างเรียน (ร้อยละ 73.4) ต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับวิธีการสอนโดยใช้อภิปรายกลุ่มย่อยที่ทั้งสี่ประเด็นนักเรียนนายร้อยตำรวจต้องการให้เกิดขึ้น

ระหว่างเรียนวิชาหลักการบริหารงานตำรวจ (ร้อยละ 63.7 - 82.4) จึงสรุปความได้ว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจส่วนใหญ่พึงประสงค์ให้วิชาหลักการบริหารงานตำรวจมีวิธีการสอนนอกจากการสอนโดยใช้บรรยายคือ วิธีการสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย

วิธีการสอนโดยใช้อภิปรายกลุ่มย่อยเป็นวิธีการที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่เรียนกว้างขึ้น องค์ประกอบสำคัญของการสอนนี้ต้องมีการจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละประมาณ 4-8 คน มีประเด็นในการอภิปราย มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้สึก และประสบการณ์กันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มตามประเด็นการอภิปราย มีการสรุปสาระที่สมาชิกกลุ่มได้อภิปรายกันเป็นข้อสรุปของกลุ่มและมีการนำข้อสรุปของกลุ่มมาใช้ในการสรุปบทเรียน ทั้งนี้การจัดกลุ่มอภิปรายมีหลากหลายรูปแบบที่ผู้สอนต้องพิจารณาเลือกให้เหมาะสมกับสถานการณ์การสอนนั้น ในที่นี้แบ่งการจัดกลุ่มอภิปรายเป็น 12 รูปแบบดังนี้

1. การจัดกลุ่มอภิปรายแบบกันเอง (Informal Group Discussion) ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันจำนวนประมาณ 6-10 คน พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นและประสบการณ์เพื่อแสวงหาข้อยุติหรือข้อตกลงร่วมกันในประเด็นต่างๆ ในกลุ่มจะมีประธานนำการอภิปราย ช่วยดูแลและกระตุ้นสมาชิกในกลุ่มให้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี

2. การจัดกลุ่มอภิปรายแบบฟิลลิป 66 (Phillip 66 or Buzz Group) ประกอบด้วยสมาชิก

6 คนที่นั่งใกล้กัน หันหน้าเข้าหากันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในประเด็นใดประเด็นหนึ่งคนละ 1 นาที รวม 6 นาที จุดประสงค์ของการจัดกลุ่มแบบนี้เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกมีโอกาสเสนอความคิดเห็นที่กลุ่มใหญ่กำลังพิจารณา (Pangaribuan & Manik. 2018 : 167)

3. การจัดกลุ่มอภิปรายแบบซินดิเคต (Syndicate Group) ประกอบด้วยสมาชิก 6-10 คน ที่มีความรู้และประสบการณ์ต่างกัน จุดประสงค์เพื่อให้กลุ่มย่อยได้ศึกษาหรือพิจารณาเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมใหญ่ สมาชิกจะแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์โดยผลัดกันทำหน้าที่ประธานและเลขานุการกลุ่ม (Roth & Sever. 2007 : 906)

4. การจัดกลุ่มอภิปรายแบบระดมสมอง (Brainstorming Group) ประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 2-6 คน ที่มีความรู้และประสบการณ์พอในเรื่องที่จะอภิปราย จุดประสงค์เพื่อให้ได้ความคิดเห็นมากที่สุดในเวลาที่กำหนด และเพื่อแสวงหาความคิดสร้างสรรค์จากกลุ่ม

5. การจัดกลุ่มอภิปรายแบบโต๊ะกลม (Round Table Group) เป็นการอภิปรายในประเด็นที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมใหญ่หรือที่สมาชิกเลือกตามความสนใจเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์เพื่อได้มาซึ่งข้อสรุปร่วมกัน

6. การจัดกลุ่มอภิปรายเป็นคณะ (Panel Discussion Group) ผู้เชี่ยวชาญประมาณ 3-6 คน ร่วมอภิปรายต่อหน้าผู้ฟังเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยมีผู้ดำเนินการอภิปราย (Moderator) ทำหน้าที่เชื่อมโยงความคิดเห็น ชักถาม ควบคุมเวลา (Abdullah & Krishnan. 2014 : 225)

7. การจัดกลุ่มอภิปรายแบบสัมมนา (Seminar Group) สมาชิกกลุ่ม 20 คนขึ้นไป มี

จุดประสงค์เพื่อให้สมาชิกร่วมกันศึกษาหาความรู้ หรือค้นคว้าหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งโดยมีผู้เชี่ยวชาญ ให้คำ แนะนำช่วยเหลือ ปัญหาของการสัมมนา มักจะกว้างสามารถแบ่งเป็นหัวข้อย่อยได้จำนวนมาก ผู้เข้าสัมมนาจะเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับความรู้ความคิดเห็น การสัมมนาไม่มีการลงมติเป็นเพียงการประมวล ความคิดเห็นและสรุปเป็นข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาต่าง ๆ

8. การจัดกลุ่มอภิปรายแบบใกล้ชิด (Knee Group) สมาชิกประมาณ 3-5 คน พูดคุยแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกันอย่างใกล้ชิด สนทนา เปรียบ เปรียบเทียบ การจับเข้าคุยกัน

9. การจัดกลุ่มอภิปรายแบบฮัตเดิล (Huddle Group) เป็นการจับกลุ่มย่อยที่แยกออกจากกลุ่มใหญ่โดยใช้วิธีการสุ่มเพื่อให้สมาชิกกลุ่ม คละกันไป จุดประสงค์มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่ม อภิปรายแบบกันเอง (Shunk, Dulay, Chou, Janson & O'Brien. 2014 : 245)

10. การจัดกลุ่มอภิปรายแบบเวียนรอบวง (Circular Response Group) สมาชิกไม่เกิน 10 คน มีจุดประสงค์ให้ทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ให้ สมาชิกแต่ละคนพูดรอบละประมาณ 1-2 นาที เวียน ไปทางซ้ายหรือขวาทีละคนจนครบ ถ้าผู้ใดต้องการ สนับสนุนหรือโต้แย้งต้องรองจนกว่าจะถึงเวลาที่ตน มีโอกาสพูด ถ้ามีเวลามากและต้องการความคิดเห็น เพิ่มขึ้นก็เริ่มรอบสองต่อไป (Evans & Whitcombe. 2015 : 28)

11. การจัดกลุ่มอภิปรายแบบกลุ่มช้อน (Fish Bowl Group) ช้อนเป็น 2 วง กลุ่มวงในและ กลุ่มวงนอก มีสมาชิกจำนวนเท่ากันประมาณ 4-8 คน ในขณะที่สมาชิกกลุ่มวงในประชุมอภิปราย สมาชิกกลุ่ม วงนอกจะทำหน้าที่สังเกตการณ์ จุด

ประสงค์เพื่อให้ผู้สังเกตการณ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับ เรื่องที่อภิปรายแต่ไม่มีความจำเป็นต้องมีส่วนร่วมใน การอภิปราย ได้เรียนรู้ความคิดเห็นของผู้อภิปราย วงในอย่างใกล้ชิด บางกรณีอาจสลับเปลี่ยนบทบาท ให้ผู้ที่อยู่วงนอกเข้าไปอยู่ในวงในแล้วทำหน้าที่ อภิปรายและสมาชิกวงในออกมาอยู่ในวงนอกเป็น ผู้สังเกตการณ์สลับเปลี่ยนกัน

12. การจัดกลุ่มอภิปรายแบบปฏิจาภิปราย (Questioning-answering) สมาชิก 6-8 คน เป็นผู้ ดำเนินการอภิปราย 1 คน มีผู้เชี่ยวชาญหรือวิทยากร ที่รับเชิญครั้งหนึ่ง อีกครั้งหนึ่งเป็นตัวแทนจากกลุ่ม ผู้ฟัง จุดประสงค์เพื่อช่วยให้สมาชิกกลุ่มเกิดความ เข้าใจในปัญหาหรือเรื่องที่ศึกษาแง่มุมต่าง ๆ ตาม ความต้องการหรือความสนใจของผู้ฟัง

เมื่อพิจารณาการจัดกลุ่มอภิปรายทั้ง 12 รูปแบบ อย่างถี่ถ้วนจะพบว่า การจัดกลุ่มอภิปราย แบบกันเอง แบบระดมสมอง แบบโต๊ะกลม แบบ สัมมนา และแบบฮัตเดิล เป็น 5 รูปแบบเหมาะ สม สามารถประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนร่วมกับวิธี การสอนโดยใช้การบรรยายได้ดีกว่าอีก 7 รูป แบบ อย่างไรก็ตามที่ผู้สอนจะเลือกรูปแบบการจัดกลุ่ม อภิปรายแบบใดก็ต้องพิจารณารายละเอียดปลีก ย่อยประกอบการตัดสินใจเนื่องด้วยการอภิปราย กลุ่มย่อยต่างมีทั้งข้อดีและข้อจำกัดที่พึงตระหนัก โดยข้อดี คือ (1) เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนกลุ่ม ใหญ่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง (2) เป็นวิธีสอนที่ ช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนได้ข้อมูลและความคิดเห็น ที่หลากหลายเกิดการเรียนรู้ที่กว้างขึ้น (3) เป็นวิธี สอนที่ช่วยส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้ เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ เช่น ทักษะการ พูด การแสดงความคิดเห็น การโต้แย้ง การวิพากษ์

วิจารณ์ หรือทักษะการคิด เป็นต้น ส่วนข้อจำกัดของวิธีนี้ได้แก่ (1) เป็นวิธีการสอนที่ใช้เวลามาก (2) เป็นวิธีสอนที่ต้องอาศัยสถานที่หรือบริเวณที่กว้างพอจะจัดกลุ่มให้อภิปรายกันได้โดยไม่รบกวนกัน (3) หากผู้เรียนไม่รู้หรือไม่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มที่ดี การอภิปรายอาจไม่ได้ผลดี และ (4) หากสมาชิกกลุ่มและผู้สอนไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ดีอาจเกิดปัญหาการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มได้

ข้อเสนอแนะ

ผู้สอนควรศึกษาวิธีการสอนรูปแบบอภิปรายกลุ่มย่อยให้เป็นທີ່กระจ่างชัดเข้าใจอย่างถูก ต้อง พร้อมวางแผนการสอน จัดเตรียมอุปกรณ์สถานที่ให้ครบถ้วน ก่อนนำวิธีที่ได้เลือกมาใช้สอนจริงในห้องเรียน และระหว่างที่ทำการสอนควรให้นักเรียนนายร้อยตำรวจประเมินผลว่าเป็นเช่นใด

เพื่อจักปรับปรุงการจัดการสอนด้วยวิธีการสอนโดยใช้อภิปรายกลุ่มย่อยที่ได้เลือกรูปแบบดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจสูงสุด

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยสำเร็จลุล่วงดี ขอขอบคุณศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.กรรณิการ์ สุขเกษม ที่มอบความรู้วิจัย ขอขอบคุณ พล.ต.อ.พรชัย พันธุ์วัฒนา บิดาผู้ให้การสนับสนุนปัจจัยสี่ ขอขอบคุณ พล.ต.ท. ปิยะ อุทาโย และ ศาสตราจารย์ พล.ต.ต.วีรพล กุลบุตร ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดที่ส่งเสริมให้ทำวิจัย ขอขอบคุณนักเรียนนายร้อยตำรวจที่ร่วมมือให้ข้อมูล และขอขอบคุณวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ที่มอบพื้นที่ให้เผยแพร่บทความวิจัยออกสู่สาธารณะ

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ สุขเกษม และสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2558). **คู่มือการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ATLAS.ti สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ**. กรุงเทพฯ : สามลดา.
- ศูนย์บริการทางการศึกษา โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. (2561). **หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการตำรวจหลักสูตรปรับปรุงพ.ศ.2561**. นครปฐม : โรงพิมพ์โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- Abdullah, M.R. & Krishnan, S. (2014). All for One: Using Panel Discussion to Improve Proficiency Through Group Work. **Social and Behavioral Sciences**. 123: 225–231.
- Arthur, W., Day, E.A., McNelly, T.L. & Edens, P.S. (2006). A Meta-Analysis of the Criterion-

Related Validity of Assessment Center Dimensions. **Personnel Psychology**. 56: 125-154.

Besnoy, K.D., Dantzler, J., Besnoy, L.R. & Byrne, C. (2016). Using Exploratory and Confirmatory Factor Analysis to Measure Construct Validity of the Traits, Aptitudes, and Behaviors Scale (TABS). **Journal for the Education of the Gifted**. 39(1) : 3-22.

Blair, J. & Conrad, F.G. (2011). Sample Size for Cognitive Interview Pretesting. **Public Opinion Quarterly**. 75(4) : 636–658.

Blazar, D. & Kraft, K.A. (2017). Teacher and Teaching Effects on Students' Attitudes and Behaviors. **Educational Evaluation and Policy Analysis**. 39(1) : 146-170.

Creswell, J.W. (2014). **Research and Design: Qualitative, Quantitative and Mixed Methods Approaches**. 4th ed. New Delhi: Thousand Oaks Press.

Engellant, K.A., Holland, D.D. & Piper, R.T. (2016). Assessing Convergent and Discriminant Validity of the Motivation Construct for the Technology Integration Education (TIE) Model. **Journal of Higher Education Theory and Practice**. 16(1): 37-50.

Evans, N. & Whitcombe, S. (2015). Using Circular Questions as a Tool in Qualitative Research. **Nurse Researcher**. 23(3): 28-31.

Fusch, P.I. & Ness, L.R. (2015). Are We There Yet? Data Saturation in Qualitative Research. **The Qualitative Report**. 20(9) : 1408-1416.

Gagne', R.M., Wager, W.W., Golas, K.C. & Keller, J.M. (2005). **Principles of Instructional Design**. 5th ed. Connecticut : Thomson Wadsworth.

Lafave, L., Tyminski, S., Riege, T., Hoy, D. & Dexter, B. (2015). Content Validity for a Child Care Self-assessment Tool: Creating Healthy Eating Environments Scale (CHEERS). **Canadian Journal of Dietetic Practice and Research**. 77(2) : 89-92.

Liu, L. (2016). Using Generic Inductive Approach in Qualitative Educational Research: A Case Study Analysis. **Journal of Education and Learning**. 5(2) : 129-135.

Palinkas, L.A., Horwitz, S.M., Green, C.A., Wisdom, J.P., Duan, N. & Hoagwood, K. (2015). Purposeful Sampling for Qualitative Data Collection and Analysis in Mixed Method Implementation Research. **Administration and Policy in Mental**. 42(5) : 533–544.

Pangaribuan, T. & Manik, S. (2018). The Effect of Buzz Group Technique and Clustering Technique in Teaching Writing at the First Class of SMA HKBP I Tarutung. **English Language Teaching**. 11(1) : 164-178.

- Resch, J., Driscoll, A., McCaffrey, N., Brown, C., Ferrara, M.S. & Macciocchi, S. (2013). Impact Test-Retest Reliability: Reliably Unreliable?. **Journal of Athletic Training**. 48(4): 506-511.
- Roth, M.P. & Sever, M. (2007). The Kurdish Workers Party (PKK) as Criminal Syndicate: Funding Terrorism through Organized Crime, A Case Study. **Journal Studies in Conflict & Terrorism**. 30(10): 901-920.
- Shunk, R., Dulay, M., Chou, C.L., Janson, S. & O'Brien, B.C. (2014). Huddle-Coaching: A Dynamic Intervention for Trainees and Staff to Support Team-Based Care. **Academic Medicine**. 89(2) : 244-250.

การบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุดรธานี

Personnel Management of Good Neighborhood Schools (Magnetism)
under Office of Primary Educational Service Area, Udon Thani Province

วนิดา ม่วงท่า¹ และสำเร็จ ยुरชัย²

¹ นักศึกษาปริญญาโทบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

² อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Email : samret_yura@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการบริหารงานบุคคล เปรียบเทียบการบริหารงานบุคคล และศึกษาแนวทางในการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุดรธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร จำนวน 95 คน และครูผู้สอน จำนวน 118 คน รวมทั้งสิ้น 213 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.95 วิเคราะห์ข้อมูล โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ค่าที (t – test Independent) ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี พบว่า การปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ ด้านวินัยและการรักษาวินัย รองลงมาคือด้านการวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่ง ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

2. การเปรียบเทียบการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีพบว่า ควรส่งเสริมให้บุคลากรมีการขอเลื่อนตำแหน่งและ

วิทยฐานะ ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้เผยแพร่ผลงานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และดำเนินการเกี่ยวกับการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้กับบุคลากรและควรส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจระเบียบวินัยและการรักษาวินัยเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการสร้างมาตรการป้องกันการกระทำผิดวินัย

คำสำคัญ : การบริหารงานบุคคล แนวทางการบริหารโรงเรียน โรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก)

ABSTRACT

This study aimed 1) to examine personnel management, 2) to compare personnel management; and 3) to investigate ways to develop personnel management of Good Neighborhood Schools (Magnetism) under Office of Primary Educational Service Area, Udon Thani Province. The samples were 213 people which included 95 administrators and 118 teachers gained from stratified random sampling. The instruments used to collect the data was rating scale questionnaire with reliability of 0.95. The data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation and t-test independent. The results revealed that:

1. Personnel management of Good Neighborhood Schools (Magnetism) under Office of Primary Educational Service Area, Udon Thani Province was at a high level in overall aspect. When considered in each

aspect, it was found that discipline and regulation perpetuation were at the highest level, followed by man power planning and position identification, and enhancement in working efficiency, respectively.

2. The comparison of personnel management of Good Neighborhood Schools (Magnetism) under Office of Primary Educational Service Area, Udon Thani Province, categorized by position revealed that there was a statistically significant difference at .05 in overall aspect. When considered in each aspect, there was no difference between administrators and teachers.

3. Recommendations concerning ways to develop personnel management of Good Neighborhood Schools (Magnetism) under Office of Primary Educational Service Area, Udon Thani Province suggested that there should be a support in promotion, creative work dissemination and a request for the Royal insignia. Also, understanding of discipline and a chance for personnel in creating regulations to prevent misbehaviors should be promoted.

Keywords : Personnel management, Personnel administration approach, Good neighborhood schools (Magnetism)

บทนำ

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงด้านวิทยาการความรู้ และเทคโนโลยีเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องไร้ขีดจำกัดและดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ประเทศไทยมีความจำเป็นที่ต้องมีการปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้มีคุณภาพและตระหนักว่า การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศ สังคมตลอดจนเยาวชนไทย (พนม พงษ์ไพบูลย์. 2552 : 45) ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้กำหนดให้มีกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ ดังความในมาตรา 81 ว่า “จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม” ทำให้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545 (ธีระ รุญเจริญ. 2546 : 2) ซึ่งนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาทั้งโครงสร้างระบบการบริหารและการลงทุนเพื่อการศึกษาและปฏิรูปการเรียนการสอน เป็นการปรับเปลี่ยนเพื่อให้ได้สิ่งที่ดีซึ่งสมบูรณ์กว่าเดิมมีคุณภาพกว่าเดิม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 1)

การจัดการศึกษาของไทยได้ยึดพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาแห่งชาติเป็นหลัก กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบในการบริหารจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัด ทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ กระจายอยู่ทั่วประเทศเนื่องจากมีจำนวนโรงเรียนค่อนข้างมาก ทำให้เกิดความหลากหลายของขนาดโรงเรียน โดยเมื่อพิจารณาเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งมีจำนวน 15,000 โรงเรียนทั่วประเทศ ที่ยึดเกณฑ์

จำนวนนักเรียนไม่เกิน 120 คน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตระหนักว่าด้วยเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่เด็กวัยเรียนมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่องอีกทั้งค่านิยมของผู้ปกครองนักเรียนที่ต้องการให้บุตรหลานของตนได้เรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักนโยบายและแผน. 2556 : 9) ซึ่งเป็นแนวทางหรือแผนการดำเนินงานขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนได้ร่วมอุดมการณ์ ร่วมคิด ร่วมมือดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุภารกิจเป้าหมายอันเป็นคุณภาพต่อการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของระบบการศึกษาไทยในระยะยาว(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2554-2556 : 6)

ที่ผ่านมาระบบการศึกษาไทยประสบปัญหาด้านคุณภาพอย่างมาก แม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีพันธกิจที่มุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรและค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ และพัฒนาระบบบริหารจัดการที่เน้นการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษา และบูรณาการการจัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2559) เพื่รองรับนโยบายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง และมาตรการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ของคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ (คปร.) ก็ตาม “โรงเรียน” ในฐานะสถาบันหลักในการจัดการศึกษายังคงถูกกล่าวหาว่าเป็นต้นเหตุของการด้อยประสิทธิภาพ ส่วนครูยังขาดความสามารถในการจัดการเรียนการสอน

ซึ่งสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของปัญหาในระบบการศึกษา (Lathapipat. 2014) มาจากการด้อยประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา และนำมาสู่การทำให้โรงเรียนและครูไม่สามารถยกระดับการเรียนการสอนให้ดีขึ้นได้โดยภาพที่ชัดเจนที่สุดของการจัดสรรทรัพยากรอย่างไรประสิทธิภาพเกิดขึ้นใน “โรงเรียนขนาดเล็ก” ซึ่งจากผลการศึกษาของ Lathapipat (2014) ชี้ชัดว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีต้นทุนต่อหัวในการจัดการเรียนการสอนที่สูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ มากไปกว่านั้นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กยังมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ต่ำกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่อีกด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตระหนักว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากอัตราการเกิดของประชากรลดต่ำลง ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดมาตรการรวมและเลิกโรงเรียนขนาดเล็กอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงมีแนวทางการดำเนินงาน “โรงเรียนดีใกล้บ้าน” โดยคัดเลือกโรงเรียนแม่เหล็กมาจับคู่พัฒนารวมกับโรงเรียนขนาดเล็กอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกัน

การควบรวมโรงเรียนขนาดเล็กเป็นการตอบสนองต่อมาตรการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ของคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐโดยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2552 ได้ระบุสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง คือ เพิ่มประสิทธิภาพและลดความสูญเปล่าของโรงเรียน

ขนาดเล็กด้วยมาตรการที่เหมาะสม ได้แก่ การควบรวม ปรับปรุงประสิทธิภาพ การสร้างเครือข่าย ตลอดจนสนับสนุนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยมีการจัดทำแผนที่ตั้งสถานศึกษาและแผนดำเนินงานแบบขั้นบันได จัดให้มีการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ และเพื่อให้สามารถจัดสรรอัตรากำลังของครูในการพัฒนาได้อย่างเต็มที่เร่งดำเนินการให้โรงเรียนขนาดเล็กมีคุณภาพที่ดีขึ้น

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็กที่มีเด็กต่ำกว่า 20 และ 40 คนเข้ากับโรงเรียนแม่เหล็กเรียบร้อยแล้ว 491 โรง และกำหนดจะควบรวมให้ได้ 10,000 โรงนั้น เป็นการวางแผนและเห็นเป้าหมายที่ชัดเจนในโรงเรียนขนาดเล็กที่ได้มีการควบรวมโรงเรียนมาเป็นโรงเรียนแม่เหล็กเรียบร้อยแล้วนั้นควรตระหนักการบริหารจัดการอัตรากำลังให้สมดุลและสอดคล้องกับภารกิจด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้สูงขึ้น

การบริหารงานบุคคลในโรงเรียนขนาดเล็กที่ได้มีการควบรวมโรงเรียนมาเป็นโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) นั้นเป็นงานสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารทุกคนต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง นับตั้งแต่ การสรรหา คัดเลือก ปฐมนิเทศให้การอบรม หาวิธีปฏิบัติงาน และกระตุ้นการทำงาน รวมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่า ผู้บริหารทุกคนต้องทำหน้าที่เป็น “นักบริหารงานบุคคล” ไปพร้อมกับการทำงานบริหารด้านอื่น ๆ ด้วย (ศักดิ์ไทย สุรกิจบวรและคณะ. 2547) ซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วไปว่า การบริหารงานบุคคล มีความสำคัญมาก การบริหารงานบุคคลในโรงเรียนเป็นหน้าที่หลักอันหนึ่งของผู้

บริหารโรงเรียนเพราะการดำเนินงานของโรงเรียนได้บรรลุเป้าหมายนั้น ต้องอาศัยบุคลากรผู้ร่วมงานซึ่งต้องมีแผนการได้มาและการใช้อย่างดี การบริหารงานบุคคลเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของงานโดยตรงตามทฤษฎีการบริหารองค์การของศาสตราจารย์โรเบิร์ต ลิตเติ้ล (Little, 1935) ในการพัฒนาการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ตระหนักว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารอัตรากำลังครู ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนและเพื่อสะท้อนให้เห็นภาพอย่างชัดเจนว่า ในสถานศึกษามีสภาพการบริหารบุคคลเป็นอย่างไร และมีปัญหาอะไรบ้าง เพื่อให้มีข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปเป็นประโยชน์ในการพัฒนา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี จำแนกตามสถานภาพ

3. เพื่อศึกษาแนวทางในการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชากรประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี จำนวน 300 คน จำแนกได้ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 130 คน ครูผู้สอนจำนวน 170 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 300 คน กลุ่มตัวอย่างขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมเป็นตัวแทนของประชากรโดยได้จากการเปิดสุ่มทำแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซีซีและ มอร์แกน ดังนั้น จำนวนของประชากรที่เป็นผู้บริหารและครูผู้สอนจำนวน 300 คน จะมีขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมต่อการเป็นตัวแทนของประชากร จำนวน 213 คน โดยประกอบด้วย ผู้บริหาร 95 คน ครูผู้สอน 118 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) ที่ สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบอัตราส่วนประมาณค่า ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถาม แบบปลายเปิด (Open-ended form) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เพื่อเสนอ

แนะข้อคิดเห็นในการพัฒนา

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ 1) ศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารตำรา วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะ 3) นำเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา โครงสร้าง รูปแบบและคำถามเพื่อขอข้อเสนอแนะ และผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน 4) นำเครื่องมือที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จัดพิมพ์เครื่องมือฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล 1) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) 2) วิเคราะห์การบริหารงานบุคลากรของโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ทั้งโดยสภาพรวม รายด้านและรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์และแปลความหมาย 3) วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาบริหารงานบุคลากรของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีด้วยวิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่ง	ความถี่	ร้อยละ
ผู้บริหาร	97	57.40
ครูผู้สอน	72	42.60
รวม	169	100

จากตาราง 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 169 คน เป็นผู้บริหาร จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 57.40 ครูผู้สอน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 42.60

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี โดยรวมและรายด้าน

ข้อที่	ด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
1	ด้านการวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่ง	4.20	0.57	มาก	2
2	ด้านการสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง	4.17	0.72	มาก	3
3	ด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ	3.67	0.83	มาก	5
4	ด้านวินัยและการรักษาวินัย	4.22	0.67	มาก	1
5	ด้านการออกจากราชการด้านการออกจากราชการ	4.16	0.67	มาก	4
รวม		4.08	.59	มาก	-

จากตาราง 2 พบว่า การบริหารบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือด้านวินัยและการรักษาวินัย ($\bar{X}=4.22$, S.D.=0.67) รองลงมาคือด้านการวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่ง ($\bar{X}=4.20$, S.D.=0.57) ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ ด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ($\bar{X}=3.67$, S.D.=0.83)

ตาราง 3 การบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี ด้านการวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่ง โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
1. ด้านการวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่ง					
1	จัดทำภาระงานสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน	4.15	0.60	มาก	7
2	วิเคราะห์ภารกิจงานสำหรับข้าราชการ	4.05	0.79	มาก	11
3	ประเมินความต้องการกำลังคนกับภารกิจของโรงเรียน	4.12	0.74	มาก	9
4	จัดทำแผนอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา	4.13	0.67	มาก	8

ข้อที่	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
5	มีส่วนร่วมในการวางแผนอัตรากำลังของโรงเรียนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	4.21	0.62	มาก	5
6	นำแผนอัตรากำลังมากำหนดตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียน	4.31	0.52	มาก	2
7	นำแผนอัตรากำลังสู่การปฏิบัติ ในการจัดครูเข้าสอน และจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน	4.18	0.44	มาก	6
8	ประเมินเพื่อขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด	4.11	0.38	มาก	10
9	รวบรวมข้อมูลสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ เพื่อวางแผนกำลังคนของสถานศึกษา	4.28	0.49	มาก	3
10	แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	4.27	0.53	มาก	4
11	เสนอเหตุผลและความจำเป็นต่อการเรียนการสอน เพื่อขอความเห็นชอบในการบรรจุแต่งตั้งบุคลากรในโรงเรียน	4.28	0.55	มาก	3
12	จ้างลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวโดยใช้เงินงบประมาณตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด	4.34	0.52	มาก	1
รวม		4.20	.57	มาก	-

จากตาราง 3 พบว่า การบริหารบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก (\bar{X} = 4.20, S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่าด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือจ้างลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวโดยใช้เงินงบประมาณตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด (\bar{X} = 4.34, S.D. =0.52) รองลงมาคือ ด้านนำแผนอัตรากำลังมากำหนดตำแหน่งของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียน (\bar{X} = 4.31, S.D. =0.52) ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ วิเคราะห์ภาระกิจงานสำหรับข้าราชการ (\bar{X} = 4.05, S.D. = 0.79)

ตาราง 4 การบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ด้านการสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
1. ด้านการสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง					
1	แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาเพื่อเป็นครูอัตราจ้างและบุคลากรทางการศึกษาอื่น	4.14	0.75	มาก	4
2	เสนอเหตุผลและความจำเป็นต่อการเรียนการสอนเพื่อขอความเห็นชอบในการบรรจุแต่งตั้งบุคลากรในโรงเรียน	4.20	0.72	มาก	3
3	จ้างลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวโดยใช้เงินงบประมาณตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด	4.11	0.82	มาก	6
4	ขอสงวนอัตราว่างราชการครูในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและมีความต้องการบรรจุแต่งตั้งเพื่อการจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามความต้องการของโรงเรียน	4.12	0.72	มาก	5
5	กำหนดหลักเกณฑ์การสรรหาบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาเป็นไปด้วยความโปร่งใสและยุติธรรม	4.21	0.73	มาก	2
6	รักษาการในตำแหน่งกรณีไม่มีผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้	4.26	0.60	มาก	1
รวม		4.17	.72	มาก	-

จากตาราง 4 พบว่า การบริหารบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือรักษาการในตำแหน่งกรณีไม่มีผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.60) รองลงมาคือกำหนดหลักเกณฑ์การสรรหาบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาเป็นไปด้วย ความโปร่งใสและยุติธรรม ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.73) ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ จ้างลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวโดยใช้เงินงบประมาณตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.82)

ตาราง 5 การบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี ด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการโดยรวมและรายชื่อ

ข้อที่	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
3. ด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ					
1	แจ้งภาระงานและมาตรฐานวิชาชีพแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ก่อนมีการมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติงาน	4.14	0.75	มาก	2
2	ประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามข้อตกลงที่กำหนดร่วมกัน	4.00	0.79	มาก	6
3	การเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามนโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการที่โรงเรียนกำหนด	4.03	0.87	มาก	3
4	ดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอขอราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน	4.02	0.81	มาก	4
5	ดำเนินการเกี่ยวกับการขอมีบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่รัฐของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน	4.02	0.78	มาก	4
6	ส่งเสริมการศึกษาฝึกอบรมการศึกษาดูงานหรือปฏิบัติงานวิจัยตามความต้องการของโรงเรียน	4.01	0.78	มาก	5
7	เปิดโอกาสให้บุคลากรในสถานศึกษาร่วมกันกำหนดเกณฑ์พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีในส่วนที่เป็นความรับผิดชอบของสถานศึกษา	3.98	0.82	มาก	7
8	รายงานผลการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแต่ละครั้งให้คณะกรรมการสถานศึกษาได้รับทราบและเสนอแนะประกอบการพิจารณา	3.62	0.88	มาก	11
9	สนับสนุนให้บุคลากรได้พัฒนาตนเองเพื่อพิจารณาผลงานในการเลื่อนวิทยฐานะอย่างต่อเนื่อง	3.82	0.84	มาก	10
10	จัดให้มีสวัสดิการและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกบุคลากรในสถานศึกษาอย่างเหมาะสมทั่วถึง	3.87	0.88	มาก	9
11	สนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาไปศึกษาดูงานเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานกับบุคลากรในสถานศึกษาอื่นๆตามความเหมาะสม	3.91	0.84	มาก	8
12	บำรุงขวัญและกำลังใจบุคลากรด้วยการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น คัดเลือกบุคลากรดีเด่นการประกาศเกียรติคุณของครูกรมอบรางวัล	4.20	0.88	มาก	1
รวม		3.96	.82	มาก	-

จากตาราง 5 พบว่า การบริหารบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ บำรุงขวัญและกำลังใจบุคลากรด้วยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

เช่น คัดเลือกบุคลากรดีเด่นการประกาศเกียรติคุณของครูกรมอบรางวัล (\bar{X} = 4.20, S.D. = 0.88) รองลงมาคือแจ้งภาระงานและมาตรฐานวิชาชีพแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนมีการมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติงาน (\bar{X} = 4.14, S.D. = 0.75) ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ รายงานผลการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแต่ละครั้งให้คณะกรรมการสถานศึกษาได้รับทราบ และเสนอแนะประกอบการพิจารณา (\bar{X} = 3.62, S.D. = 0.88)

ตาราง 6 การบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี ด้านวินัยและการรักษาวินัยโดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
4. ด้านวินัยและการรักษาวินัย					
1	แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในโรงเรียน	4.24	0.67	มาก	3
2	แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย	4.32	0.48	มาก	2
3	จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยและพัฒนาเจตคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในโรงเรียน	4.46	0.50	มาก	1
4	สังเกตตรวจสอบ ดูแล เอาใจใส่ ป้องกัน ขจัดเหตุเพื่อมิให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนกระทำผิดวินัย	4.20	0.74	มาก	5
5	ส่งเสริมสนับสนุนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประพฤติปฏิบัติตนให้ถูกต้องชอบด้วยระเบียบและแนวปฏิบัติด้านวินัยและการรักษาวินัย	4.13	0.73	มาก	7
	กำหนดแนวทางในการปฏิบัติกรณีมีการร้องเรียนของความ				4
6	เป็นธรรมของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในโรงเรียน	4.21	0.67	มาก	
7	ให้ความรู้และแนวปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ	4.14	0.73	มาก	6
8	ดำเนินการแก้ไขบุคลากรที่มีปัญหาหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบวินัยในรูปของคณะกรรมการ	4.05	0.80	มาก	8
รวม		4.21	.66	มาก	-

จากตาราง 6 พบว่า การบริหารบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก (\bar{X} = 4.21, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยและพัฒนาเจตคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกิดขึ้น ในโรงเรียน (\bar{X} = 4.46, S.D. = 0.50) รองลงมาคือแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย (\bar{X} = 4.32, S.D. = 0.48) ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ ดำเนินการแก้ไขบุคลากรที่มีปัญหาหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบวินัยในรูปของคณะกรรมการ (\bar{X} = 4.05, S.D. = 0.80)

ตาราง 7 การบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ด้านการออกจากราชการโดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
5. ด้านการออกจากราชการ					
1	ดำเนินการเกี่ยวกับการลาออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	4.37	0.63	มาก	2
2	ตรวจสอบคุณสมบัติของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง	3.57	0.78	มาก	5
3	แจ้งสิทธิประโยชน์ที่ข้าราชการครูจะพึงได้รับหลังออกจากราชการ	4.46	0.50	มาก	1
4	แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติและสอบสวนกรณีเหตุอันควรสงสัยตามระเบียบปฏิบัติที่ถูกต้อง	4.25	0.67	มาก	3
5	ประเมินผลการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่กำหนดในมาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง	4.16	0.71	มาก	4
รวม		4.16	.65	มาก	-

จากตาราง 7 พบว่า การบริหารบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.16, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ แจ้งสิทธิประโยชน์ที่ข้าราชการครูจะพึงได้รับหลังออกจากราชการ (\bar{X} = 4.46, S.D. = 0.50) รองลงมาคือดำเนินการเกี่ยวกับการลาออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.63) ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ ตรวจสอบคุณสมบัติของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง (\bar{X} = 3.57, S.D. = 0.78)

ตาราง 8 เปรียบเทียบการบริหารบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี จำแนกตามสถานภาพโดยรวมและรายด้าน

สภาพการใช้อำนาจ	ผู้บริหารสถานศึกษา		ครูผู้สอน		t-values	P-values
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1.ด้านการวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่ง	4.20	0.68	4.20	0.55	.26	.741
2.ด้านการสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง	4.13	0.74	4.16	0.72	-.54	.536
3.ด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ	4.07	0.83	3.98	0.98	-.24	.641
4.ด้านวินัยและการรักษาวินัย	4.15	0.61	4.36	0.54	-.38	.483
5.ด้านการออกจากราชการด้านการออกจากราชการ	4.13	0.67	4.33	0.57	4.38	.00
โดยภาพรวม	4.14	0.58	4.21	0.57	1.85*	.004

* $p \leq .05$

จากตาราง 8 เปรียบเทียบการบริหารบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี จำแนกตามสถานภาพ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษากับครูผู้สอนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี ปรากฏดังนี้

1. ด้านการวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่ง ควรเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์งาน เพื่อสรรหาบุคคลให้เหมาะสมกับงานและมีส่วนร่วมในการกำหนดความต้องการบุคคล
2. ด้านการสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการสรรหา เพื่อรับครูอัตราจ้างและบุคลากรทางการศึกษาอื่น
3. ด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ควรส่งเสริมให้บุคลากรมีการขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้เผยแพร่ผลงานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และดำเนินการเกี่ยวกับการขอพระราชทานเครื่องอิสริยาภรณ์ให้กับบุคลากร
4. ด้านวินัยและการรักษาวินัย ควรส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจระเบียบวินัยและการรักษาวินัย เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการสร้างมาตรการป้องกันการกระทำผิดวินัยของบุคคล
5. ด้านการออกจากราชการ ควรแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา การลาออกจากราชการตรวจสอบคุณสมบัติครู และบุคลากรทางการศึกษา

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำไปสู่การอภิปรายผลได้ ดังนี้

การบริหารงานบุคคลโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนดีใกล้บ้านทุกแห่งได้ให้ความสำคัญในการบริหารงานบุคคล ทั้ง 5 ด้าน และได้ปฏิบัติตามนโยบายของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเคร่งครัดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานบุคคลมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านวินัยและการรักษาวินัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การบริหารบุคคลในสถานศึกษาเป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองภารกิจของสถานศึกษาเพื่อดำเนินการด้านการบริหารงานบุคคลให้เกิดความคล่องตัวอิสระภายใต้กฎหมายระเบียบเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ด้านการวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่งโรงเรียนได้ให้ความสำคัญในการจ้างลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวโดยใช้เงินงบประมาณตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดมากที่สุดเพราะเนื่องจากโรงเรียนได้ขออัตรากำลังไปยัง กคศ. แต่ไม่ได้รับการอนุมัติโรงเรียนจึงจำเป็นต้องมีการจ้างลูกจ้างเพิ่ม เพื่อให้มีบุคลากรเพียงพอในการจัดการเรียนสอน และเพื่อการบริหารงานที่เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ด้านการสรรหาและบรรจุแต่งตั้งได้ให้ความสำคัญกับการรักษาการในตำแหน่งกรณีไม่มีผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้มากที่สุดเพราะการบริหารงาน

โรงเรียนจะต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความต่อเนื่อง หากไม่มีผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้จะทำให้ระบบการบริหารงาน การตัดสินใจในการบริหารงานต่าง ๆ เกิดความขัดแย้ง

ด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการได้ให้ความสำคัญกับการบำรุงขวัญและกำลังใจบุคลากรด้วยการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น คัดเลือกบุคลากรดีเด่นการประกาศเกียรติคุณของครูกรมอบรางวัล มากที่สุด เพื่อเป็นการเสริมสร้างให้บุคลากรรักองค์กร และเป็นการเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถและเกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติงานสูงสุด ด้านวินัยและการรักษาวินัยให้ความสำคัญกับจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยและพัฒนาเจตคติ จิตสำนึกและพฤติกรรมข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนมากที่สุด เพราะการปฏิบัติงานราชการต้องปฏิบัติตามวินัยอย่างเคร่งครัด และเพื่อเป็นการป้องกันมิให้กระทำผิดวินัยและเป็นการสร้างเงื่อนไขและปัจจัยต่างๆให้เกิดขึ้นในข้าราชการครูและบุคลากร ด้านการออกจากราชการได้ให้ความสำคัญกับแจ้งสิทธิประโยชน์ที่ข้าราชการครูจะพึงได้รับหลังจากออกจากราชการมากที่สุด เพราะข้าราชการครูที่ออกจากราชการโดยการเกษียณหรือด้วยเหตุอื่นๆ ไม่ค่อยทราบถึงสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับ

จากภารกิจทั้ง 5 ด้านเป็นกระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับบุคคลในหน่วยงานเพื่อให้ได้มาซึ่งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับความต้องการของหน่วยงานการพัฒนาตลอดจนการให้พ้นจากงานเพื่อให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยความพึงพอใจของบุคคลในหน่วย

งาน สอดคล้องกับแนวคิดของ สอนง เครือมาก (2535) ที่ว่าคนไทยเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ในการบริหารเนื่องจากคนจะทำให้งานสำเร็จความสามารถที่เหมาะสมกับงานด้วย สอดคล้องกับวิจัยของ สุริยา ไสยลาม (2547) ได้วิจัย เรื่องการศึกษาการบริหารงานบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย พบว่าการบริหารงานบุคลากรโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ ประชุมชี้แจงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบให้บุคลากรเข้าใจอย่างชัดเจนก่อนรับมอบหมายงานสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอยู่อย่างเสมอสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติตามระเบียบวินัยและทราบถึงหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ

สรุปผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารงานบุคคลในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี สรุปได้ดังนี้

1. การปฏิบัติของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านวินัยและการรักษาวินัยรองลงมาคือด้านการวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่ง ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังต่อไปนี้

1.1 ด้านการวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ

มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือจ้างลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวโดยใช้เงินงบประมาณตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด รองลงมาคือ ด้านนำแผนอัตรากำลังมากำหนดตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ วิเคราะห์ภาระกิจงานสำหรับข้าราชการ

1.2 ด้านการสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ รักษาการในตำแหน่งกรณีไม่มีผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ รองลงมาคือ กำหนดหลักเกณฑ์การสรรหาบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาเป็นไปด้วยความโปร่งใสและยุติธรรม ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ จ้างลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวโดยใช้เงินงบประมาณตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

1.3. ด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือบำรุงขวัญและกำลังใจบุคลากรด้วยการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น คัดเลือกบุคลากรดีเด่นการประกาศเกียรติคุณของครูกรมอบรางวัล รองลงมาคือแจ้งภาระงานและมาตรฐานวิชาชีพแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนมีการมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติงานส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ รายงานผลการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแต่ละครั้งให้คณะกรรมการสถานศึกษาได้รับทราบและเสนอแนะประกอบการพิจารณา

1.4. ด้านวินัยและการรักษาวินัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็น

รายชื่อ ปรากฏว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยและพัฒนาเจตคติ จิตสำนึกและพฤติกรรมข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนรองลงมาคือแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ ดำเนินการแก้ไขบุคลากรที่มีปัญหาหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบวินัยในรูปของคณะกรรมการ

1.5. ด้านการออกจากราชการ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ ปรากฏว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ แจ้งสิทธิประโยชน์ที่ข้าราชการครูจะพึงได้รับหลังจากออกจากราชการ รองลงมาคือดำเนินการเกี่ยวกับการลาออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ ตรวจสอบคุณสมบัติของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

2. ข้อเสนอแนะในการบริหารงานบุคคล ในโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี ปรากฏดังนี้

2.1 ด้านการวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่ง ควรเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์งาน เพื่อสรรหาบุคคลให้เหมาะสมกับงานและมีส่วนร่วมในการกำหนดความต้องการบุคคล

2.2 ด้านการสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการสรรหาเพื่อรับครูอัตราจ้างและบุคลากรทางการศึกษาอื่น

2.3 ด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ควรส่งเสริมให้บุคลากรมีการขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้เผยแพร่ผลงานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

และดำเนินการเกี่ยวกับการขอพระราชทานเครื่องอิสริยาภรณ์ให้กับบุคลากร

2.4 ด้านวินัยและการรักษาวินัย ควรส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจระเบียบวินัยและการรักษาวินัย เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการสร้างมาตรการป้องกันการกระทำผิดวินัยของบุคคล

2.5 ด้านการออกจากราชการ ควรแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา การลาออกจากราชการ ตรวจสอบคุณสมบัติครู และบุคลากรทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

7.1.1 ควรมีการประเมินความต้องการกำลังคนกับการกิจของโรงเรียนในทุกปีการศึกษา

7.1.2 ควรมีการประเมินเพื่อขอปรับปรุงกำหนดตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ.กำหนด

7.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี

7.2.2 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารการศึกษากับผลการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล.**
- คณะกรรมการข้าราชการครู. (2544). **คุณธรรมและจิตสำนึกของข้าราชการครู.** สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู กระทรวงศึกษาธิการ
- คณะกรรมการการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ. (2538). **คู่มือการบริหารงานบุคคล.** สำนักงาน ก.ค.ศ. กระทรวงศึกษาธิการ
- คู่มือการดำเนินงานโรงเรียนดีใกล้บ้าน (แม่เหล็ก). (2559).
- จันจิรา อินตะเสาร. (2550). การบริหารงานบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่.
- ธีรวุฒิ ประทุมพนรัตน์. (2537). **หลักการบริหารบุคลากรทางการศึกษา.**
- นงนุช วงษ์สุวรรณ. (2544). **การบริหารทรัพยากรมนุษย์.** กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.
- บริษัท สักขัต. (2547). การบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดสกลนคร เขต 3.
- บุญจันทร์ ประทุมชัย. (2549). สภาพการดำเนินการบริหารงานบุคคลในโรงเรียน.
- พะยอม วงศ์สารศรี. (2542). **องค์การและการจัดการ.** กรุงเทพฯ : คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- มีชัย น้อยเมืองคุณ. (2542). **การบริหารงานบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาของผู้บริการและครู สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดหนองคาย**
- รุ่ง แก้วแดง. (2546). **โรงเรียนนิติบุคคล.** สำนักพิมพ์ บริษัท วัฒนาพานิช จำกัด.
- สนอง เครือมาก. (2538). **คู่มือสอบปฏิบัติการ** สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ
- ฤทธิรงค์ โพธิ์ศรี. (2542). **ปัญหาการบริหารงานบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด สำนักงานการศึกษาจังหวัดนครพนม.**
- สงเคราะห์ ปสนานนท์. (2543). **ปัญหาการบริหารงานบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดตราด .**
- สาวิตรี อุ่นจางวาง. (2550). ปัจจัยด้านการใช้พลังอำนาจของผู้บริหารสตรีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสกลนคร.
- สุดารัตน์ ลาแสง. (2557). **“สภาพการบริหารงานบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1”.** ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุรียา สว่างบุญ. (2550). **“การศึกษาปัญหาการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เปิดสอน ในช่วงชั้นที่ 1-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1”.** วิทยานิพนธ์. ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- สุริยา ไสยลาม. (2547). การศึกษาการบริหารงานบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย .
- ศักดิ์ วีระพงษ์. (2542). การบริหารงานบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดนครราชสีมา.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบรร. (2547). เอกสารสาระการเรียนรู้ประกอบชุดวิชาการพัฒนาการบริหาร สถาบัน
การศึกษา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อึ้งกั๊ ฟิงเสื่อ. (2545). ปัญหาการบริหารงานบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี .
- อังกูร อ้วนพรหมมา. (2549). สภาพปัญหาและประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดมุกดาหาร .
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2545). กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา : แนวคิดสู่ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บุ๊คพ้อย.
- Christy, D. (1991). Planned Change for personnel development: Strategies planning
and the CSPD.
- Fiedler, F. E. (1967). **A Theory of leadership effectiveness**. New York: McGraw-Hill.
- Gerardine, M. J. C. (2001). An examination of district personnel policies and Practice
and their perceived effect on substitute teachers: A sub is not a hero for Blimpies.
- Hoy, W. K. & Miskel, C. G. (1991). **Education administration: theory, research and
practice**. New York : McGraw-Hill.
- Meier, S. E. (2001). **Northern California school superintendent's perception regarding
conflicts with board members in the area of human resource administration**
[Abstract]. In Dissertation Abstracts International. 30(4) : 769-A.
- Mott, P. E. (1997). **The characteristic of effective organization**. New York: Harper & Row.
- Robbins, P. S. (1987). **Organization theory: Structure, design and applications**. 2nd ed.
London : Prentice-Hall.

Myanmar Students' Perceptions on 21st Century Learning Skills

Professor Dr. Ni Ni Hlaing¹ and May ThaeSu²

¹ Department of English, Mandalay University of Distance Education,
Ministry of Education, Myanmar

Email: ninihlaing59@gmail.com

² Tutor, Department of English, Monywa University, Ministry of Education, Myanmar

Email: dawmaythaesu.tutor@gmail.com

ABSTRACT

The ever-increasing needs and demands of the 21st Century environment compel the educational institutions particularly at university, to transform in the way learning takes place. The traditional modes of teaching and learning seem to be losing relevance because they are not able to adequately cater to the needs of today's learners and they are not responsive enough to address the challenges of global competitiveness. The 21st Century environment is a digital environment which should embrace technology to support learning. There is therefore an urgent need for a shift from traditional learning to ICT based learning (the mode of education that use information and communications technology to support, enhance, and optimize the delivery of information) This has placed a lot of demand on the skills and abilities of the teachers to improve their use of technology in the classroom. This study; therefore, aims at investigating the types of learning which students employ in the 21st Century and how students' roles are affected by the 21st Century environment. This research investigates the university students' awareness of 21st Century learning in the context of Myanmar. The objectives of this research are to ascertain the interest areas of "21st Century Skills" that are described in terms of the future positive impact for students when they seek employment at universities of Myanmar and to identify the common challenges that university students face in pursuing these objectives of the 21st Century environment in Myanmar. The population of study comprised of 113 university students. The instruments used were questionnaires and personal interviews designed by the researchers using a modified four-point Likert scale. Findings revealed that students'

level of awareness of 21stcenturylearning is just moderate and not very encouraging. The results showed that students' perception towards 21stCentury Skills is at moderate level. Based on the findings, it was recommended that most universities are in the early stages of their journeys. Nevertheless, the next step was to get a wide view of how universities in general are going to support 21st Century Student Learning.

Keywords: awareness, 21st Century Learning, ICT learning, digital environment, P21 framework

1. Introduction

The P21 Framework represents both 21st Century student outcomes (as represented by the arches of the rainbow) and support systems (as represented by the pools at the bottom).

Figure 1 : P21 Framework for 21st Century Learning

Source : Partnership for 21st Century Learning (P21) (2007)

This framework was created to combine a set of competencies that emphasizes 21stCentury Skills for students and supports teachers in teaching those skills. It uses core academic subjects as a vehicle for teaching life and career skills, learning and innovation skills, and information and media skills. These skills allow students to be better-prepared for today's highly collaborative, innovation-focused workforce. For this reason, student outcomes in this framework are often described in terms of the future impact they will have for students when they seek employment. Although the universities differed slightly from each other regarding identification and definition of 21st Century Skills, sufficient agree-

ment was achieved to identify and loosely define a set of eight categories of core skills:

(i) Communication skills (reading, writing, speaking, listening) (ii) Computation skills (understanding and applying mathematical concepts and reasoning, analyzing and using numerical data) (iii) Community skills (citizenship; diversity/pluralism; local, community, global, environmental awareness) (iv) Critical thinking and problem solving skills (analysis, synthesis, evaluation, decision making, creative thinking) (v) Information management skills (collecting, analyzing, and organizing information from a variety of sources) (vi) Interpersonal skills (teamwork, relationship management, conflict resolution, workplace skills) (vii) Personal skills (ability to understand and manage self, management of change, learning to learn, personal responsibility, aesthetic responsiveness, wellness) (viii) Technology skills (computer literacy, Internet skills, retrieving and managing information via technology)

2. Research Objectives

The aim of this study is to ascertain the university students' awareness of the 21st Century occupational roles in Myanmar. Specifically, the study sought;

2.1 To ascertain the interest areas of "21st-Century Skills" that are described in terms of the future positive impact for students

when they seek employment at universities of Myanmar.

2.2 To identify the common challenges that university students face in pursuing these objectives of the 21st Century environment in Myanmar.

3. Research Methodology

The 21st Century skills identified in this study are some of the most important skills that are needed in the digital age. It is a current trend in education where students are able to solve multifaceted problems by thinking creatively and generating original ideas from multiple sources. The study was a descriptive survey design guided by two research objectives. The population of the study comprised of 113 university students as participants. The instruments for the study were semi-structured interviews and the questionnaire with a modified Likert four-scaled pattern of Strongly agree, Agree, Disagree and Strongly disagree for research questions one and three, while High level, Moderate level, Low level and Not aware for research question two. The research questions were analyzed using percentage.

3.1 Sample

The aim of this study is to determine the students' perceptions towards 21st Century Skills. The samples in this study consisted of 113 students from selected

universities in Myanmar. The questionnaire and interview questions used were adapted from 21st century skills that have been designed by the researchers.

3.2 Data Collection

The survey incorporated items to determine university students' interest of implementation of 21st Century Skills initiatives. 21st Century Skills usually include key areas deemed essential for student success in the Knowledge Age that characterizes the new global economy. Throughout the questionnaire survey, the language used to refer to these skills is "21st Century Skills." With 113 responses, the results of this survey provide a status report useful in defining the next steps of a continuing project that can benefit universities throughout Myanmar. The results of the survey validated study findings of interest of focus groups. Results

of the survey items and brief discussion of these results in the context of Myanmar are as follows. Participants pointed out the following data which are important for every adult to function successfully in society today.

(i) Universities are well equipped and well positioned to prepare students with these skills (14%).

(ii) These skills are equally valid for all students, whether they transfer to a post-graduate studies or pursue a career path after leaving the universities (55%).

(iii) These skills may be attained anywhere; many students will enter the universities having already achieved some or all of these skills, and universities must work to document and credential such prior learning (31%).

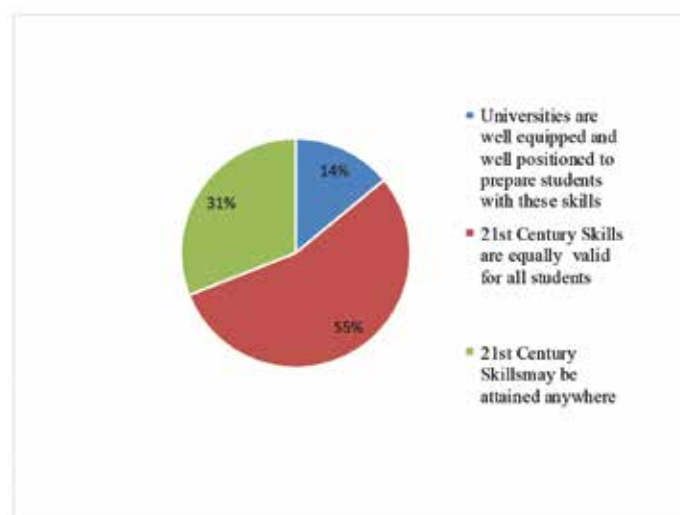

Figure 2 Responses of participants towards interest areas of "21st Century Skills"

Further discussion among the participants revealed general agreement regarding the trend among students toward a desire for marketable skills over general education. As one participant described it, “Our students no longer want ‘just-in-case’ education, they want ‘just-in-time’ skills.” Participants also highlighted the potential implications that adopting a 21st Century Skills approach to student learning has on shifting the role of universities from delivery of learning to credentialing, assessing prior learning, and offering multiple learning options for students to attain their desired skills. Through interviews, researchers also discovered several common challenges that university students face in pursuing

these objectives, particularly in terms of insufficient resources and models for putting these ideas to practice. University students involved in these efforts repeatedly underscored several needs they encounter in trying to institutionalize a student learning outcomes approach: the need for time to develop new practices (58%); the need for established models (51%), lack of useful assessment tools (41%); and particularly the need for appropriate training for students (60%). The most frequently noted barrier is lack of leadership from university administration (63%). Thus, leadership from university administration was found to be the most frequently identified barrier to integrating 21st Century Skills in the institution.

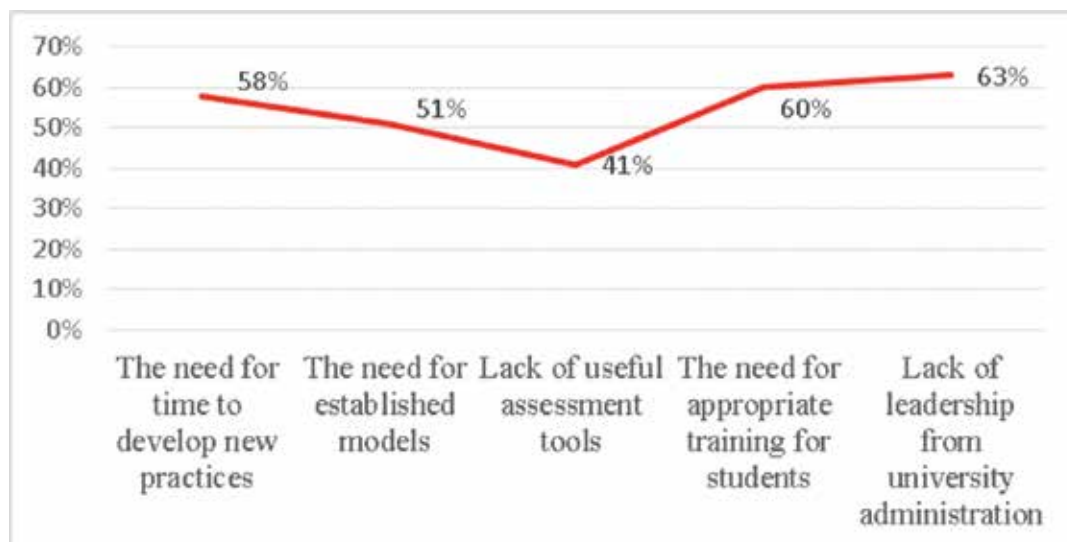

Figure 3 Common challenges that university students face in pursuing the 21st century environment in Myanmar

4. Results

The research objective was to determine the perception of the students towards current status of activity regarding efforts of universities to define and certify competencies related to student learning. The purpose of the survey was to conduct the extent of the efforts universities to establish and assess student achievement. Results from questionnaire survey were integrated, calculated and presented them in graphic form. In this study, 47% of the respondents indicated their institutions will move toward

becoming more learning centered in the next three to five years. It has been clear that universities are committed to becoming more learning-centered institutions. In addition, 38% responded that the options for learning in terms of time, place, and methods offered by their university would increase. The findings from the focus groups suggest that most universities are in the early stages of their journeys. Nevertheless, the next step was to get a wide view of how universities in general are going to support 21st Century Student Learning.

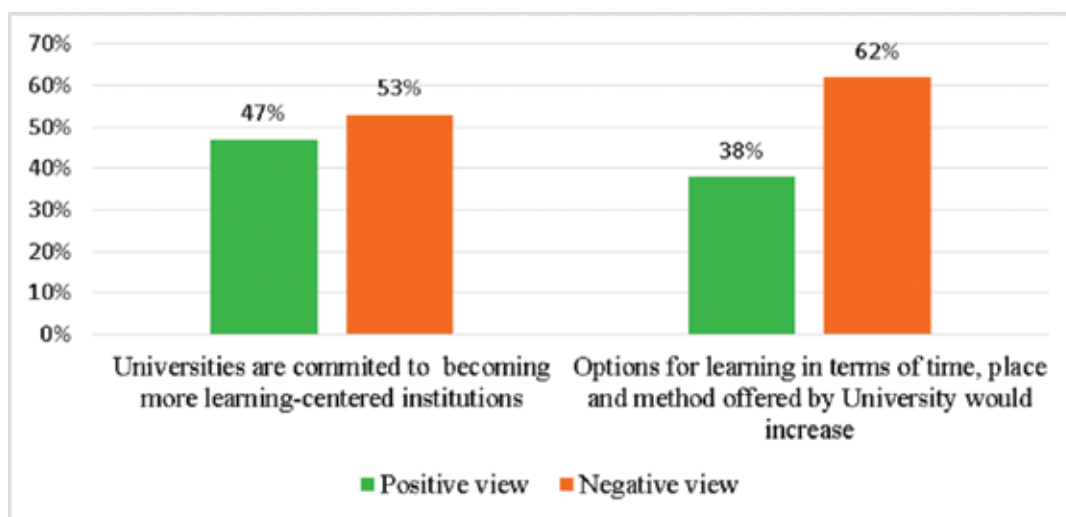

Figure 4 Students' view of how universities in general are going to support 21st Century Student Learning

5. Discussion

With globalization, it has become necessary that people acquire a high standard of education, such that will make learners to cope and adapt to the changing world. With this, the traditional and prevalent system of education which dominated the 19th and 20th Centuries is seen to be rapidly giving way to the new ideals of the 21st Century. The 21st Century environment is characterized by learner-centered and inquiry-based teaching and learning. It is required that the students, in modeling 21st century skills, must exhibit creativity, originality, innovativeness and novelty and be able to manipulate available educational resources to achieve educational objectives. Globalization has implications for teaching-learning process, assessment and classroom management. Student achievement is a hallmark of university mission, high value on the academic and personal success of all students. The Learning Model approaches the learner holistically and integrates personalized support services into the academic experience to foster student success. We believe that learning is transformative and personal and that all members of the community are learners. We strive to make learning relevant and connected by tailoring programs and services to needs and goals. Supporting our principle that learning

is integrated and interconnected, interdisciplinary connectivity, technological fluency, and global understanding are embedded throughout the curriculum. We further support this principle by linking programs and services with the community, area enterprise, and other educational institutions. As a learning organization, university values creative pathways to fulfill its vision and mission by constantly encouraging collaborative learning and growth. We continually expand our capacity to create high standards of performance through the acquisition of new knowledge and our commitment for constant responsiveness to the needs of our community of learners.

6. Conclusion

The 21st century environment is laden with a lot of demands on the processes of teaching and learning. One major aspect of concern while talking about teaching and learning at university is the attitude and perception of students while the teaching and learning occur. It is essential to determine the effectiveness of teaching and learning that take place in the classroom. It is important because we want to know whether the content delivered was received by the students or not. Therefore, this study was undertaken to explore the students' perception toward 21st Century skills. Based

on the analysis conducted, the students' perceptions on 21st Century skills are at moderate level. In this 21st Century, more skills are needed to be acquired in order to prepare students for a better future. Students ought to have the ability to apply the knowledge that they have learned to face the challenges of life beyond university. Basic skills are necessary but not sufficient enough to face this challenging world. The definition of student's achievements must be broadened to include the 21st Century skills that will be required for students to thrive in the future.

7. Recommendation

21st Century Skills are life skills; hence, developing these skills in an appropriate educational setting reflects better utilization among all the members of society. This study could shed light in developing students' 21st Century skills in a multicultural society. A larger study needed to examine additional aspects of the 21st century skills in the teacher training programs in general and in multi-cultural societies in particular. Future Research More research should be done to widen the knowledge and address the importance of the instructor role as a course designer and facilitator in order to turn 21st century learning into a more meaningful and relevant one.

References

- Awotua, E. E. B. (2015). Teaching in the 21st century classroom: Induction lecture. Department of Curriculum studies and educational Technology, **Faculty of Education**, University of Port Harcourt.
- Clark, C. A. (2006). Teaching adults ICT skill. Glasgow: Learning Matters Ltd.
- Nwufor, K. (2009). Diversification as a function of curricular innovation adaptation. In U. M.O. Ivowi & G.C. Offorma.
- Obanya, P. A. I. (2004). Educating for the knowledge Economy. International Journal of African and African-American Studies. 7(1).

Myanmar University Students' Engagement in International Experiences and the Development of Intercultural Competencies

Professor Dr. Ni Ni Hlaing

Department of English, Mandalay University of Distance Education, Ministry of Education, Myanmar

E-mail: ninihlaing59@gmail.com

ABSTRACT

Opportunity to study abroad continues to be a popular choice for Myanmar University students who are looking to expand their education. There have been a significant increase number of students participating in practical work experiences and study abroad programs. Institutions increasingly expect students to possess strong global competencies (Hunter, 2010) and many academic institutions include “global citizenship” as a specific learning outcome or student development competency for students. In response to the increasing demand for international opportunities, universities have diversified their study abroad program models. Some universities now offer study abroad opportunities during academic year, semester, and short-term programs, and students can also elect to participate in non-credit volunteer, internship and work abroad programs. In combination with the numerous international opportunities in which students participate, there are also fundamental differences in the cultural experiences offered by each (Engle & Engle, 2003). The research question that guides this inquiry is “Is participation in these types of international travel activities associated with different outcomes in students’ development of global and intercultural competencies?” The survey was administered to 87 undergraduate and postgraduate students across twelve government universities. Of the total participants who responded to the survey, 54% were female and 46% male. It has been found that study abroad opportunities are significant in the overall increase for students’ development in all areas of intercultural and global competencies.

Keywords: University Students, International Experiences, Intercultural Competencies

1. Introduction

As more university students seek opportunities for education abroad, it is imperative to learn more about students' experiences. Ideally, more university students will take advantage of well-designed cross-cultural educational opportunities. There will likely continue to be a growing emphasis and value placed on strong intercultural communication and global competencies, especially by prospective employers of new graduates. Study abroad practitioners, faculty members, and administrators can help foster these skills by implementing reflection into the study abroad curriculum as well as including structured service learning, volunteer work, internship, or some form of guided work experience during the education abroad opportunity. Opportunities for academic and social engagement at tertiary levels can take multiple forms, including high-impact educational practices that foster student development (Kuh, 2008). Examples of high-impact educational practices, as outlined by Kuh, include learning communities; first-year experience programs; common book experiences; service learning; diversity experiences; student-faculty research; internships; and study abroad opportunities. In this study, we focus on study abroad as a high-impact educational activity, a type of student engagement, and as an intentional

strategy to develop global competencies and awareness among university students. Within the conceptual framework of student engagement, it is hypothesized that international travel and study abroad activities that are deliberately and meaningfully developed to promote deeper student engagement and reflection will yield greater development outcomes in intercultural and global competencies in students. According to Braskamp (2009), "education abroad has become an increasingly important educational program (experience) in global learning and development, intercultural competence, intercultural maturity, and intercultural sensitivity of students". This research tries to investigate whether study abroad is an effective educational experience for students, especially if the objective is to help students to develop holistically and globally. The call for accountability in Myanmar higher education in recent years has spurred growth in the number of studies seeking to validate the benefits of study abroad. The tendency of many studies is to explore high-impact educational practices, such as service learning and study abroad. Large, multi-institutional studies that allow for a wider scope of inquiry or compare the effects of participation in different programs are still rare.

2. Research Objectives

Universities across Myanmar embarked on the innovation component of the initiative in two steps:

2.1 Exploring the intercultural competencies students perceive when considering learning abroad opportunities

2.2 Identifying which of those intercultural competencies are most favorable to learning abroad for students

Thus, the objective of this study is meant to find out how students develop global competencies through engagement in the types of international experiences and how their engagement can foster holistic student development.

3. Research Methodology

In Myanmar, policy makers and university faculty members encourage students to inspire learning abroad by sharing information on opportunities, resources and credit transfer possibilities with students. Only a few of the students who had not received faculty encouragement agreed that learning abroad was feasible for them, while some students who had received encouragement agreed that learning abroad was feasible for them.

3.1 Samples

University students enrolled in the academic year 2017-2018 were also

included in this questionnaire. The survey was administered to 87 university students across twelve government universities classified as having experience of scholarship programmes. Of the total participants (n=87) who responded to the survey, 54% were female and 46% male. Additionally, the survey respondents were relatively diverse: 35% of respondents were postgraduate students and 65% undergraduates.

3.2 Research Instrument

In the questionnaire, core question items focus on time use, evaluation of a student's major, campus climate and satisfaction that serve to highlight thematic research areas: (i) academic engagement, (ii) community and civic engagement, (iii) global knowledge and skills, and (iv) student life and development. Students were also asked about their participation in study abroad or travel experiences.

3.3 Data Collection

The primary question leading this study is as follow: what is the relationship between different types of travel/study abroad participation and university students' development of global and intercultural competencies? The travel and study abroad measures analyzed include experience in a university study abroad program; study abroad program affiliated with another college or university; travel abroad for cross-cultural experiences or informal education;

travel abroad for a service learning, volunteer, or work experience; and travel abroad for recreation. Intercultural competence can be understood as the enhancement of appreciation of differences among cultures (Anderson et al., 2006). In this study, the measures of students' global and intercultural competencies include the following: understanding the complexities of global issues, applying disciplinary knowledge in a global context, having linguistic and cultural competency in at least one language other than their own, working with people from other cultures, and working comfortably with people from other cultures.

This research offers important findings about the benefits of study abroad; however, none extend their reach to explore how different types of international experiences impact the development of global competencies in undergraduate students. There are several smaller studies that substantiate the extended benefits of study abroad programs on student engagement.

(i) Complexities of Global Issues (Avg = 68%)

Included in the definition of intercultural proficiencies are global awareness; adeptness at intercultural communication; openness to diverse people; and intercultural sensitivity. 68% of the participants suggested that students who study abroad

may have greater intercultural proficiency, increased openness to cultural diversity, and become more globally minded than their peers who remain back on campus.

(ii) Ability to apply disciplinary knowledge in a global context (Avg = 72%)

The data presented below are based on weighted response of the participants from the survey. 78% of the participants discovered that studying abroad had a positive impact on student development, and was also related to increased levels of engagement after the experience in the senior year, as students were more engaged after they returned from their study abroad experience.

63% of the participants responded that study abroad programs can also be supplemented by similar high-impact educational practices, thus increasing the potential benefits for students; especially to foster transformational learning experiences and the development of global citizenship.

75% of the participants provided evidence that study abroad provides educational benefits regardless of students' pre-college backgrounds, educational aspirations, or college experience. They also discussed intercultural proficiencies that students ideally acquire via education abroad including the knowledge, skills, and

attitudes/beliefs that enable people to work well with, respond effectively to, and be supportive of people in cross-cultural settings.

(iii) Linguistic or cultural competency in another language (Avg = 47%)

47% of the students who engage in education abroad have greater self-perceptions of their global skills than students who do not participate in study abroad options; yet, little is known about whether specific types of study abroad activities elicit

differences in global competencies and intercultural proficiencies among students.

(iv) Working with people from other cultures (Avg = 53%)

53% of the participants responded that the way in which service learning or other high-impact measures are integrated into the structure of the study abroad experience is critical; for example, well-designed service learning components can be integrated into long and short-term abroad opportunities with positive results.

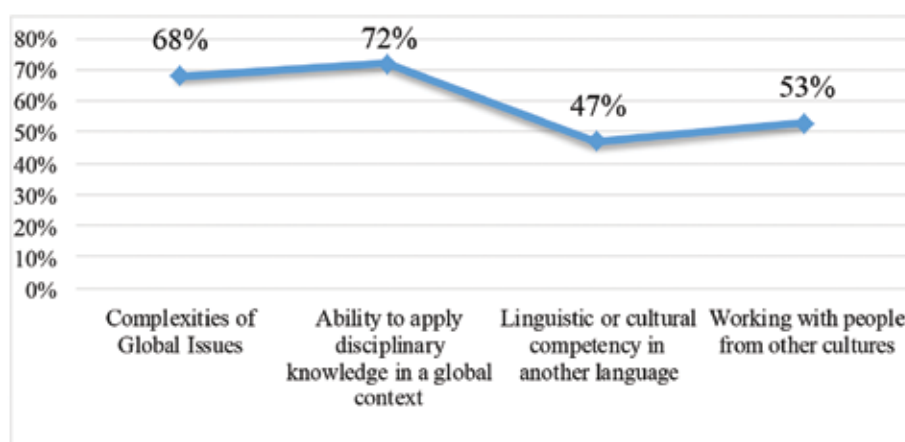

Figure 1 Responses of participants towards benefits of study abroad

Figure (2) demonstrates the frequency of students' responses when asked, "Have you completed or are you now participating in given activities?" More respondents (45%) had traveled abroad for recreation as compared to other travel or study abroad activities. University study abroad, includes: study abroad program affiliated with another college or university (18%), traveled abroad for a service learning, volunteer, or work experience (16%), traveled abroad for cross-cultural experience or informal education (21%). Students were also slightly more likely to travel abroad for a cross-cultural experience or informal education as compared to more formal study abroad programs organized through the university.

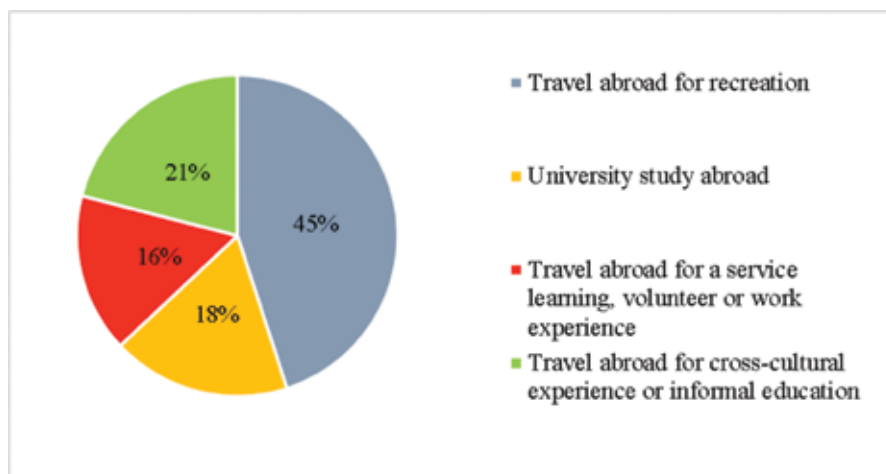

Figure 2 Students' participation in study abroad or travel experiences

Some of the study/travel abroad experiences may not have been viewed by students as mutually exclusive from one another; therefore, some students may have identified with more than one category (e.g. students may have first traveled through a university study abroad program and then spent a week traveling for recreation before returning back to campus).

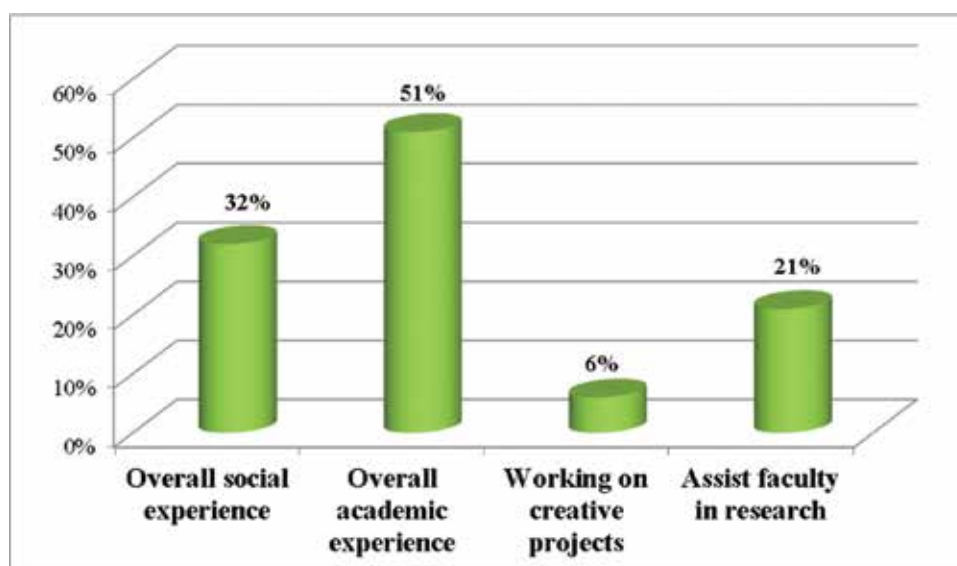

Figure 3 Exploring the intercultural competencies students perceive when considering learning abroad opportunities

To gain an understanding of students' global competencies and intercultural skills, students were asked how they would rate their competency levels when they started at their university and their current ability level on a scale of one to six (very poor to excellent). The competencies we measured included current abilities in understanding the complexities of global issues, applying disciplinary knowledge in a global context, having linguistic and cultural competency in at least one language other than their own, and working comfortably with people from other cultures. Gains in competencies were computed by subtracting students' initial ratings from their current rating of global competencies. Figure (3) shows the factors ranged in their experience: overall social experience (32%), overall academic experience (51%), working on creative projects (6%) and assist faculty in research (21%).

4. Results

In order to examine relationships between travel/ study abroad experiences and students' global and intercultural competencies, we consider four factors derived in our factor analysis: ability to apply disciplinary knowledge to a global context, research experiences for credit or with faculty and classmate interactions. According to the

data, this research suggests that participating in university-related study abroad, study abroad with another university, traveling abroad for service learning or work, and traveling abroad for recreation are positively associated with students' development in this area. Firstly, regarding development in students' ability to apply disciplinary knowledge in a global context was also significant with highest percentage. This research suggests that participation in all study/ travel abroad opportunities except for traveling abroad for informal education is positively associated with students' development in the ability to apply disciplinary knowledge to a global context. Secondly, compared to undergraduate groups, postgraduate students reported larger gains in understanding the complexities of global issues, applying disciplinary knowledge in a global context. Additionally, students' development in their ability to work with people from other cultures was also significant. This research suggests that university study abroad and traveling abroad for service are positively associated with students' development in students' ability to work with people from other cultures. Our finding towards linguistic and cultural competency in at least one language other than students' own language was found to be significant. This research suggests that participation in all study/travel

abroad opportunities and traveling abroad for recreation is positively associated with students' development in linguistic and cultural competency in another language is associated with students' development in linguistic/ cultural competency. Finally, students who have been to other countries with study programmes reported higher gains in all competency areas compared to their referent groups. Minority students reported that they gain in all areas save for comfort working with people from other cultures. In conclusion, which of those intercultural competencies are most favorable to learning abroad for Myanmar students have been identified in this research.

5. Discussion

The results of this study support Kuh's (2009) identification of study abroad as a high-impact practice for student engagement, which serves to deepen students' learning and is empirically linked to desired university outcomes, namely, global and intercultural competencies. Our results suggest that formal study abroad programs through the university or through another college / university bring value-added components to students' intercultural and global competencies that generally meet or surpass the outcomes of other international travel opportunities. Reflecting back

to our conceptual framework that focuses on student development and engagement, international travel activities that are intentionally and thoughtfully designed to foster deeper engagement among students are positively associated with development in students' global and intercultural competencies. Compared to traveling abroad for recreational purposes or for informal education, formal study abroad opportunities are more significant in the overall increase in students' development in all areas of intercultural and global competencies. We hypothesize that these observed differences are a direct result of the intentionality and structured planning behind well-designed study abroad programs; examples include: pre-departure workshops, embedded journal reflections, the opportunity to earn academic credit, increased interactions with faculty and classmates, post-trip reflection meetings, and more intense involvement in the foreign country. Although cross-cultural and informal travel experiences did not have the overall impact of study abroad programming, these experiences did play an important part in the development of linguistic and cultural competence. One consideration may be that students who participate in formal educational experiences have the opportunity to meet host nationals through activities such as athletics, art, or music,

and are thus able to build collaborative relationships. More research on this topic may help to understand why travel abroad for formal education has varied influences on students' cross-cultural interpersonal development. Traveling abroad for service learning, volunteering, or work experience was significant to some aspects of the development of students' intercultural and global competencies, particularly in the areas of cross-cultural interpersonal skills. Our finding that traveling abroad for service learning, volunteer, or work experience is associated with students' intercultural and global development is consistent with previous research on the value of these experiences to the development of students' global competency; for example, Parker and Altman Dautoff (2007), who focused on the difference in learning outcomes between international service learning and study abroad activities, found that twice as many students cited a service learning project as the activity that increased their sense of connectedness to a wider world community than study abroad activities.

Although study abroad opportunities prove to have a greater overall impact on students' global competency, service learning, volunteer, and work experiences are also beneficial to development. Studying abroad through another college/university

program was also often associated with higher increases in students' intercultural and global competencies. This suggests that the partnerships with other college/university study abroad programs that are already a common practice in study abroad offices may benefit students as much, if not more than, study abroad with the home campus. An additional consideration for the comparatively higher increase in competencies achieved through other college/ university program participation may also be explained by the perceived additional challenges of studying with a different college / university or program provider; for example, when students choose to study abroad through their home university on a program designed by a university faculty member or their on-campus study abroad office, they may feel a connection to their home campus and have a sense of comfort in knowing details of the program, academic expectations, and the peer group with whom they will be studying. The data suggest that research experience also influences development of intercultural competencies, potentially signaling an opportunity, as cross-cultural, international, and global themes could be easily imbedded in many research courses or assignments. Finally, Encouraging more students from universities to participate in study abroad experiences should be a pri-

ority for student affairs professionals, faculty members, and administrative leaders.

6. Recommendations

There are a few limitations to this research project. First, the survey results were analyzed at only selected public universities, thus limiting to an extent the generalizability of the findings. Inquiries using multiple institutions should continue to be conducted in the future, including a range of institutional types. This analysis relies upon students' self-reported participation in study and travel abroad activities, as opposed to institutionally-gathered data (e.g. records or transcripts verifying study abroad). While this may be viewed as a limitation, many institutions do not collect data related to students' participation in travel abroad for recreation, for informal or cross-cultural purposes, or for service learning/volunteering, so it would not have been possible

to collect institutional records on these diverse and important experiences. Finally, we advocate for qualitative research to understand how each of the study abroad activities explored in our study can lead to different outcomes. Learning more about the ways in which students' study abroad and international travel experiences contribute to their overall growth and development is key toward unveiling all of the benefits study abroad offers to college campuses as a whole. We recommend qualitative interviews or other interpretive research approaches with students who have completed education abroad opportunities. Ideally, more college students will take advantage of well-designed cross-cultural educational opportunities. There will likely continue to be a growing emphasis and value placed on strong intercultural communication and global competencies, especially by prospective employers of new graduates.

7. References

- Anderson, P. H., Lawton, L., Rexeisen, R. J., & Hubbard, A.C. (2006). Short-term study abroad and intercultural sensitivity: A pilot study. **International Journal of Intercultural Relation**. 30(4) : 457–469.
- Clarke, I., Flaherty, T. B., Wright, N. D., & McMillen, R. M. (2009). Student intercultural proficiency from study abroad programs. **Journal of Marketing Education**. 31 : 173-181.
- Dolby, N. (2008). Global citizenship and study abroad: A comparative study of American and Australian undergraduates. **Frontiers: The Interdisciplinary Journal of Study Abroad**. 17 : 51-67
- Dwyer, M.M. (2004). More is better: The impact of study abroad program duration. **Frontiers: The Interdisciplinary Journal of Study Abroad**. 10 : 151-164.
- Haring-Smith, T. (2011). The Magellan Project: Developing global citizens through independent study abroad. **About Campus**. 16(5) : 9-12.

Flow of Agricultural Products in Monywa District of Myanmar

Associate Professor Dr. Khin Myint Aye

Department of Geography, Monywa University

Ministry of Education, Myanmar

Email: khinmyintaye3688@gmail.com

ABSTRACT

Monywa District located in the northwestern part of Central Myanmar and is an administrative region between latitude 21°38' north and 22°50' north and between longitude 94°16' east and 95°39' east. The district has an area of 3,877 square miles and comprises 8 townships. Along the north-south center of the district the Chindwin River flows in NW-SE direction. It has a BSh type of climate with mean temperature of 81.59°F and annual rainfall of 27.10 inches. It had a total population of 1,201,662 persons in 2012. This study emphasized the flow of agricultural products. Crops commonly grown in the district are pulses and beans, paddy, sesame, sunflower, wheat and pigeon pea. In that year, the district produced 2,837,709 baskets of sesame, 15,383,793 baskets of paddy, 1,956,011 baskets of pigeon pea, 4,019,360 baskets of sunflower, 2,041,003 baskets of gram, 1,520,370 baskets of wheat, 5,954,097 baskets of green gram. Out of the total outflow volume of agricultural products, 66% belonged to pulses and beans, 17% to rice, 4% to sesame, and 13% to others. Inflow and outflow of the products were examined by using concentric circle method. The results showed that there were 139,766 tons of inflow and 100,098 tons of outflows within the 0-15 miles zone, 372,847 tons of inflow and 108,098 tons of outflows within the 15-30 miles zone, 151,798 tons and 51,209 tons within the 30-45 miles zone, and 19,061 tons and 10.184 tons within the 45-60 miles zone, respectively. Finally, the results revealed that most of agricultural products come from 15-30 miles zone, the second largest products from the 30-45 miles zone, and the third largest products from the 15-mile zone. Therefore, this research will certainly support in drawing of up-grading plans on transportation roads and facilities in Monywa District.

Keywords : Inflow of products, Outflow of products, Concentric Circle, Agricultural products

1. Introduction

Commodity flow of a region plays a vital role in its economic condition, depending on local products and demand of consumers. Likewise, the commodity flow of Monywa district mainly relies on local products, particularly on agriculture products. The products differ in varieties from place to place, based on different relief, climate, and soil types. Generally as the western part of the district is a mountainous area, it is not suitable for cultivation, except in narrow valleys such as Pahtolon Chaung, Gyat Chaung, etc. Most of the area is covered with forest. Being covered with fertile alluvial soil, and being a flat low land, the area along the Chindwin River and the Mu River is used mainly for paddy cultivation by irrigation and then for Ya crops in the rain-fed area. In the eastern part of the district, cultivation is hard to be carried out in Kyaukka area due to its thin stony soil, while the undulating ground surface favours the cultivation of Ya crops such as sesamum, pulses and beans, and cotton. Therefore, the central north-south portion of the district can be assumed as the major region producing a large bulge of commodities, particularly agricultural products.

This analysis examines the commodity flow on agricultural products (paddy, sesamum, groundnut, sunflower, pigeon pea, green gram, gram, cotton, wheat, corn, blue bean) and associated aspects such as number of villages, population, agricultural land area, output, and roads, by means of concentric circle zones centering the town Monywa, drawn at 15-mile interval.

Monywa District is located in the southwestern part of Sagaing Region in the Dry Zone of Central Myanmar and lies between north latitude 21°38'N and 22°50'N and between east longitude 94°16'E and 95°39'E (See Figure 1). As the Chindwin River is flowing along its north-south centre, Monywa district exists as the river port and gate of inland waterways, and the river supports smoothness of in- and out-flow of commodities of the district. Monywa is the important headquarters of Monywa District, which is not so far from its hinterlands, i.e., Ayardaw 27 miles to the east, Chaung-U 14 miles to the south, Budalin 21 miles to the north, Pale 28 miles to the southwest, Yinmabin 15 miles to the west, Kani 28 miles to the northwest, and Salingyi 9 miles to the southwest. Besides, it is 85 miles far from Mandalay, the hub and business centre of Upper Myanmar. Being located in flat low-land, the district is good in transportation, and the town of Monywa serves as break-of-

bulk. Therefore, the pattern and importance of commodity flow is needed to be analyzed for the study area.

Generally western one-fourth of Monywa District is a mountainous region and the remaining eastern part is lowland and plain. Topographically the district can be divided into six parts: the Mu River Valley, the eastern inland hilly area, the central Chindwin River Basin, the mid-western hilly area, the Pale plain, and the western mountain ranges. Major drainage of Monywa District is the Chindwin River and the Mu River. Trans-

portation of Monywa District is described by modes roads, railways, waterways and airways. There are nine major inter-township roads in Monywa District : Monywa-Man-dalay Highway, Monywa-Budalin-YeU road, Monywa-Ayadaw-shwebo road, Monywa-Pale-Gangaw road and Monywa-Nyaung-pingyi-Pakokku road, Monywa-Pathein road, Monywa-Kani-Minkin, Monywa-Yargyi-Kalewa road passing the Chindwin Bridge (Monywa) and Monywa-Chaung U-Pakokku road passing Sinphyushin Bridge. The most important next to roads is waterways in Monywa District.

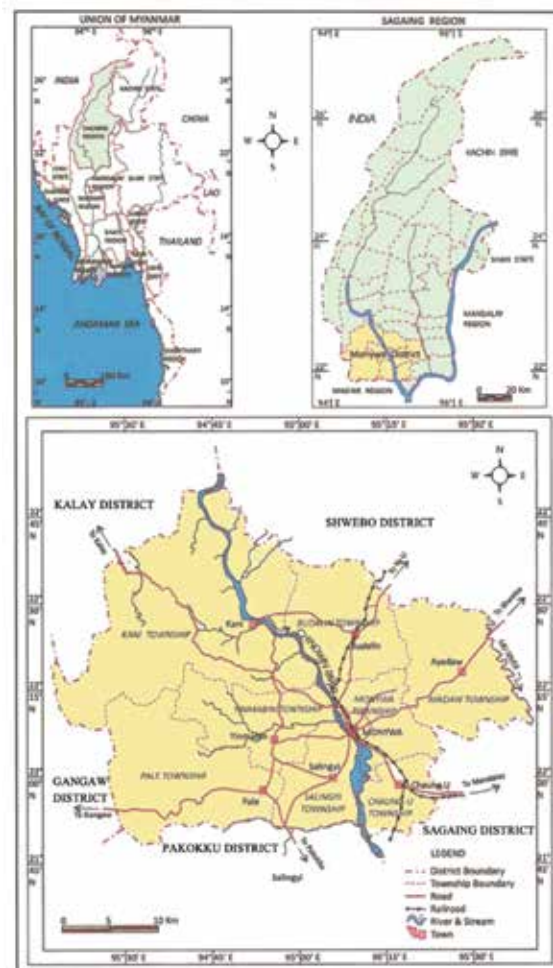

Figure 1

2. Research Objectives

The research consists of two objectives:

2.1 To analyze the commodity flow of the study area

2.2 To analyze the relationship between volumes of local agricultural products and intensity of commodity flow within the study area

3. Research Methodology

3.1 Samples

Regarding flow of agricultural produces, all of primary data on inflow and outflow of the produces were taken by the researcher and used.

3.2 Research Instruments

Research instruments consisted of two groups: one included mathematical method and another was quantitative method.

3.3 Data Collection

Flow data on agricultural produces were collected in field by the researcher together with her colleagues at the checking gates of inflow and outflow.

Data on quantity of township-wise agricultural products are collected, as the secondary data, from each of Township Land Records and Agricultural Departments in Monywa District, population data from Immigration and Manpower Departments and those on township-wise per capita

consumption by means of questionnaires.

3.4 Data Analysis

First, data were processed into necessary forms. Sufficiency of each crop by every township included in the district was calculated by using locally produced amount and necessary amount. Based on the results from the calculation, concentric circles by 15-mile interval were drawn centering Monywa Town. Then, by using the circles, inflows and outflows of the agricultural products by zones were calculated and analyzed.

3.4.1 Analysis on Flow of Agricultural Products by Concentric Circles Zone in Monywa District

Generally western one-fourth of Monywa District is a mountainous region and the remaining eastern part is lowland and plain. Topographically the district can be divided into six parts: the Mu River Valley, the eastern inland hilly area, the central Chindwin River Basin, the mid-western hilly area, the Pale plain, and the western mountain ranges. Major drainage of Monywa District is the Chindwin River and the Mu River. The central north-south portion of the district can be assumed as the major region producing a large bulge of commodities, particularly agricultural produces. In 2012 the total cultivated area amounts to 1,392,262 acres or 56% of the district area. In Monywa

District, goods are transferred from places of origin to the destination through various modes of transportation, especially by land transportation, and by waterways along the Chindwin River. The bulk of volume of commodities such as local agricultural products of pulses and beans are usually shipped by modes of, roads, railroads and waterways to the destinations, particularly to Yangon and Mandalay. With regard to competition among the modes, distinctness of choice occurs in the townships of Monywa, Chaung U, and Budalin, where waterway and land transportation such as motor roads and railroads could be chosen depending on the desire of shippers. Rail road connection is the best in ChaungU township that can be accessible to Monywa, Pakokku, and Mandalay, but nearly all of in-and-out-commodities are concentrated in Monywa and distributed to all destinations.

This analysis examines the commodity flow on agricultural produces (paddy, sesame, groundnut, sunflower, pigeon pea, green gram, gram, cotton, wheat, corn, blue bean) and associated aspects such as number of villages, population, agricultural land area, output, and roads, by means of concentric circle zones centering the town Monywa, drawn at 15-mile interval (See Figure 2).

According to this analysis, it is found

that in the 15-mile zone from Monywa there are 38.67% of the District's total population who lived in 29.31% of the District's total number of village tracts. The zone contains 20.76% of total cultivated areas that produce 21.32% of the total agricultural products. The surplus agricultural products are sent mainly to Monywa through the tarred roads for 104 miles, gravel roads for 39 miles and the earthen roads for 40.9 miles. In 15-mile zone, there is an outflow total of 139,766 tons commodities and the inflow 100,098 tons of commodities.

It is found that within the 15-30 miles zone 40.83% of the District's total population live in 46.33% of the District's total number of village tracts. The zone occupies 51.83% of total cultivated areas that produce 49.47% of the total agricultural products. The surplus agricultural products and forest products are flowing through the tarred roads for 81.5 miles, gravel roads for 83.5 miles and the earthen roads for 149.6 miles. In 15-30 miles zone, there is an outflow totals 372,847 tons and the inflow 108,098 tons.

Within the 30-45 miles zone, it is found that 16.66% of the District's total population lives in 19.11% of the District's total number of village tracts. The zone has 24.07% of total cultivated areas that produce 25.69% of the total agricultural pro-

duces. The surplus agricultural products are flowing through the tarred roads for 39 miles, gravel roads for 20 miles and the earthen roads for 130.3 miles. In 30-45 miles zone, there is an outflow totals 151,798 tons and the inflow 51,209 tons.

In the 45-60 miles zone 3.84% of the District's total population live in 5.25% of the District's total number of village tracts. The zone contains 3.34% of total cultivated areas that produce 3.52% of the total agricultural produces and forest products as well. The surplus agricultural products and forest products are flowing through the tarred roads for 12.5 miles and the earthen roads for 80.9 miles. In 45-60 miles zone, there is an outflow totals 19,061 tons and the inflow 10,184 tons.

This analysis shows that most of the farm products come from the 15-30

miles zone, the second largest farm products flow in the 30-45 miles zone, and the third largest farm products are derived from the 15-mile zone.

Out of the total production of farm products, it is found that 5.2% flow through the Monywa-Yinmabin-Pale road and 4% ~ 5% through Monywa-Pakokku road and Maungdaung-Kudaw road. The roads with commodity flow of 2.5%~4% are found as the Yinmabin-Kapaing-Thityarpin, Winmana-Kane road, Budalin-Nyaungkan-Kane road, and Ayadaw-Naunggyiaing road. Moreover, it is also found that there are other 16 roads through each of which 1.2%~2.5% of agricultural products are flowing, 5 roads through each of which 1.1%~1.2% of agricultural products are flowing, and 42 roads through each of which 0.07%~1% of agricultural products are flowing.

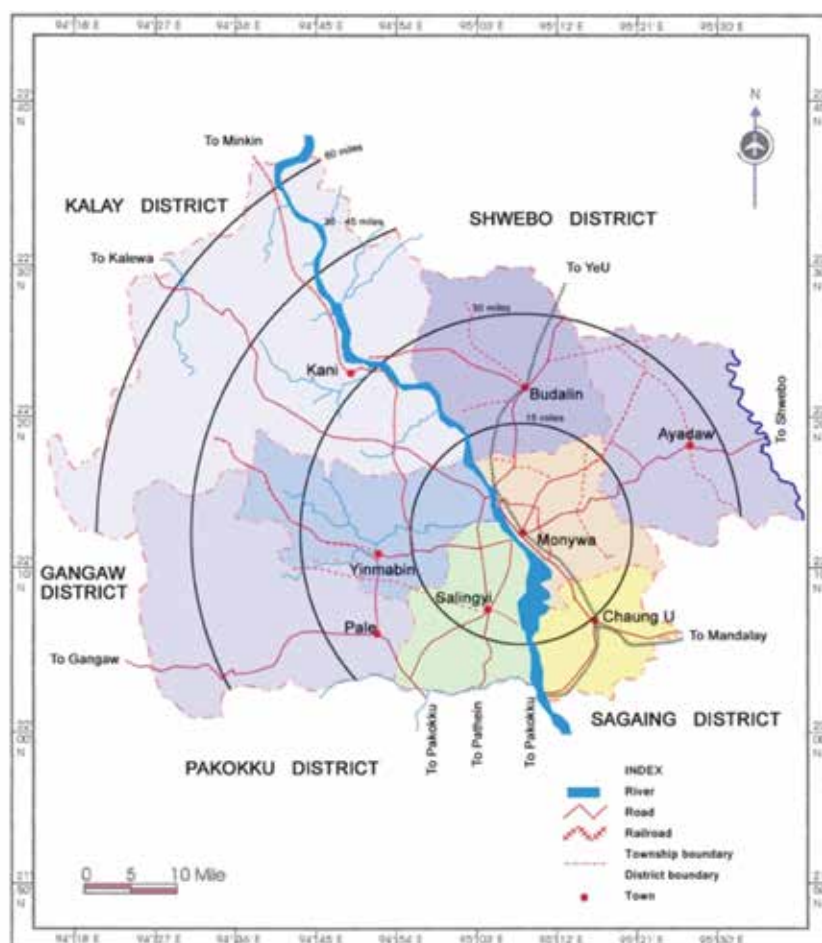

Figure 2 Flow of Agricultural Products by Concentric Circles Zone in Monywa District

Source: Public Work Department Monywa Agricultural Land Management and Statistics, Monywa Self-Calculation based on production and population data (2012)

4. Research Results

In Monywa District, there is a total commodity flow of 416,798 tons in 2011-12, of which the inflow totals 253,481 tons and the outflow 163,312 tons. Majority of commodities are rice, pulses and beans and minority are consumer goods, construction goods and agricultural inputs.

Analysis by concentric circle method shows that most of the farm products (372,847 tons of the outflow total) come from the 15-30 miles zone, the second largest farm products (151,798 tons of the outflow total) flow in the 30-45 miles zone, and the third largest farm products (139,766 tons of the outflow total) are derived from the 15-mile zone.

5. Discussion

Among the exports of Myanmar agricultural products by voyage in a fiscal year, agricultural products occupied 15% in 2007-2008, 17% in 2008-2009, 19% in 2009-2010, 16% in 2010-2011, and 22% in 2011-2012. Out of the total exports of agricultural produces, 66% belonged to pulses and beans, 17% to rice, 4% to maize, 4% to sesame, 7% to rubber, and 2% to other agricultural produces. Of those produces such as chick pea, green gram, gram, and pigeon pea, 23.59% came from Sagaing Region, of which two-thirds was from Monywa District. Among the commodities exported from Monywa District by cars, train and waterway, 47.26% was those of agriculture. Therefore, in order to produce the agricultural produces more without damaging of ecosystem, natural environment should be conserved. Particularly it needs to protect and prevent from deforestation and soil erosion that can reduce cultivated land.

Out of the total population of Monywa District, 17.72% live in urban areas and 82.28% in rural area. Forest products and agricultural produces come from the in-district rural areas and from the riparian areas of the Chindwin River such as YeU, Dabayin, and Taze towns mostly flow into Monywa. This shows that the agricultural products play an important role in commodity flow of

Monywa District. Therefore, the roads of the areas producing agricultural produces should be upgraded from Grade-3 (seasonal roads) to Grade-2 (18-foot wide road) and from Grade-2 to Grade-1 (24-foot wide roads). Particularly the Monywa-Budalin-YeU road being one through which rice flows in should be upgraded to 24-foot wide road. Moreover, roads of Monywa-Ayadaw-Shwebo and Monywa-Pakokku should be upgraded into tarred and then asphalt roads. Finally the researcher would like to suggest that roads should be upgraded, giving first priority, according to their rank and types, either for each township or for the entire district.

6. Conclusion

Monywa District is located in the southwestern part of Sagaing Region in the Dry Zone of Central Myanmar and lies between the north latitudes 21°38' N and 22°50' N and between east longitudes 94°16'E and 95°39'E. The district has an area 10,042.14 square kilometers. It is constituted with eight townships composed of 379 village tracts.

Monywa is the headquarters of Monywa District, which is not so far from its hinterlands such as Ayardaw 27 miles to the east, Chaung-U 14 miles to the south, Budalin 21 miles to the north, Pale 28 miles to the southwest, Yinmabin 15 miles to the

west, Kani 28 miles to the northwest, and Salingyi 9 miles to the southwest. Besides, it is 85 miles only far from Mandalay.

Analysis by concentric circle method shows that most of the farm products come from the 15-30 miles zone, the second largest farm products flow in the 30-45 miles zone, and the third largest farm products are derived from the 15-mile zone.

7. Recommendations

The following are some recommendations based on the research results.

7.1 The agricultural products more without damaging of ecosystem, natural

environment should be conserved. Particularly it needs to protect and prevent from deforestation and soil erosion that can reduce cultivated land.

7.2 Particularly the Monywa-Budalin-YeU road being one through which rice flows in should be upgraded to 24-foot wide road. Moreover, roads of Monywa-Ayadaw-Shwebo and Monywa-Pakokku should be upgraded into tarred and then asphalt roads. Roads should be upgraded, giving first priority, according to their rank and types, either for each township or for the entire district.

References

- Agricultural Departments. (2012). **Annual agricultural reports by Township, Monywa District (2005-2012)**.
- Burma Gazetteer. (1913). Lower Chindwin district, Vol. A.
- Census Division. (1983). Census division Sagaing (1983). Immigration and Manpower Department, Rangoon. Retrieved from http://www.dop.gov.mm/sites/dop.gov.mm/files/publication_docs/1983_sagaing_census_report.pdf.
- Chhibber, M. L. (1934). **Geology of Burma**. London : St Martin Street.
- Gargerton, P. (2000). **Mastering Geography**. London : Macmillan Ltd.
- Haggett, P.& Chorley, R.J. (1969). **Network analysis in geography**. London: Edward Arnold Ltd.
- Hla, T.A. (2003). **Myanmar: The study of process and pattern**, NCHRD. Ministry of Education, Myanmar.

- Small, J. & Witfierick, M. (1990). **Modern dictionary of geography**. 2nd ed. London: Edward Arnold.
- Khin, M. A. (1997). **Transportation of Monywa district**. unpublished Master's thesis. Myanmar: Department of Geography. Mandalay University.
- Maung, M. T. (2009). **A geographical study on transportation network development and its effects upon the socio-economic development of Myingyan district**. Unpublished Doctoral Dissertation. Myanmar: Department of Geography. Mandalay University.
- Ministry of Information. (2002). **Myanmar facts and figures 2002**. Ministry of Information, Union of Myanmar.
- Pan, L. (2008). **Road transportation network analysis and its effects upon urban expansion of district cities in Mandalay Division**. Unpublished Doctoral Dissertation. Myanmar: Department of Geography. Mandalay University.
- Rodrigue, J.P. (2006). **The geography of transport system**. Unpublished Doctoral Dissertation. U.S.A: Department of Economic and Geography. Hofstra University.
- Taffe, E.J & Gauthier, H.L. (1996). **Geography of transportation**. 2nd ed. New Jersey: Prentice-Hall Ins.
- Taffe, E.J et al. (1996). **Geography of transportation**. U.S.A: Ohio State University.
- Victoria Transport Policy Institute. (2002). **Automobile dependency**. Transport Demand Management.
- Zaw, L. T. (2004). **Land transportation network development and its effects upon scio-economic conditions of Ayeyarwady division**. Unpublished Doctoral Dissertation. Myanmar: Department of Geography. Yangon University.

Socio-economic Survey of Commodity Flow in Monywa District of Myanmar

Associate Professor Dr. Khin Myint Aye

Department of Geography, Monywa University

Ministry of Education, Myanmar

Email: khinmyintaye3688@gmail.com

ABSTRACT

Sagaing Region is an administrative region of Myanmar, located in the north-western part of the country between latitude 21° 30' north and longitude 94° 97' east. It is bordered by India's Nagaland, Manipur, and Arunachal Pradesh States to the north, Kachin State, Shan State, and Mandalay Region to the east, Mandalay Region to the south, with the Ayeyarwady River forming a greater part of its eastern and also southern boundary, and Chin State and India to the west. The region has an area of 93,527 km². In 1996, it had a population of over 5,300,000 while its population in 2012 was 6,600,000. The capital is Sagaing. The region lies north of the confluence of Ayeyarwady River and Chindwin River. The district is constituted with eight townships including Monywa. Transportation of Monywa District is described by modes roads, railways, waterways and airways. There are nine major inter-township roads in Monywa District: Monywa-Mandalay Highway, Monywa-Budalin-YeU road, Monywa-Ayadaw-shwebo road, Monywa-Pale-Gangaw road and Monywa-Nyaung-pingyi-Pakokku road, Monywa-Pathein road, Monywa-Kani-Minkin, Monywa- Yargyi-Kalewa road passing the Chindwin Bridge (Monywa) and Monywa-Chaung U-Pakokku road passing Sinphyushin Bridge. The major agricultural products are rice, pulses and beans. All the local commodities for local consumption are flowing in and out through various modes. This research was conducted to examine how the commodity flows in Monywa District of Sagaing region in Myanmar during the year 2012. A stratified random sampling method was used to interview 73 respondents. The data collected were analyzed using descriptive statistics. In this research the commodity flow has been examined and analysed seasonally various means of transportation. The result show that: 61.68% of the commodities are transported by car 33.96% by waterways and 4.36 percent by train. Therefore this research can certainly

support in making plans for the up-grading of transportation lines especially the road either for each township or for the entire district in order to develop evenly in the district.

Keywords: Commodity flow, Random sampling method, Monywa, Myanmar

I. Introduction

Accessible commodity flow is supporting the economic development in certain area. Flowing of various commodities is controlled by the transportation networks. Fairly transportation networks also influence the economy of a country. Monywa District has generally good transportation within the district. It has several means of transportation such as roads, railways, and waterways and airways. Monywa Township is the most important within the study area according to the location of Monywa town. Agricultural produces from Monywa District are not only transferred within the district but also to the other areas of Myanmar by various means of transportation. Furthermore, they are exported to India by roads and waterway and to China by road transportation. Adversely, commodity from India, China and Thailand are transported into the study area via Monywa town. Today, commodity flowing pattern is gradually changed due to

the market oriented system. Therefore, the pattern and importance of commodity flow is needed to be analyzed for the study area.

Monywa is a busy business town lying at the junction of the Chindwin waterway, motor – car roads and railways. From Monywa demands of local products and demands are exported and imported to and from the outside complementary areas. The commodities are flowing mostly through Monywa District. After 1988 due to the market oriented system, the commodity flow within and outside Monywa District were rapidly increased. Analysis on commodity flow is essential to contribute about the economic development in Monywa District.

Monywa District is located in the southwestern part of Sagaing Region in the Dry Zone of Central Myanmar and lies between north latitude 21°38'N and 22°50'N and between east longitude 94°16'E and 95°39'E see figure 1. As the Chindwin River is flowing along its north- south centre, Monywa district exists as the river port and gate of inland waterways, and the river supports smoothness of in- and out-flow of commodities of the district. Monywa is the important headquarters of Monywa District, which is not so far from its hinterlands, i.e., Ayardaw 27 miles to the east, Chaung-U 14 miles to the south, Budalin 21 miles to the north, Pale 28 miles to the southwest,

Yinmabin 15 miles to the west, Kani 28 miles to the northwest, and Salingyi 9 miles to the southwest. Besides, it is 85 miles far from Mandalay, the hub and business centre of Upper Myanmar. Being located in flat lowland, the district is good in transportation, and the town of Monywa serves as break-of-bulk. Therefore, the pattern and importance of commodity flow is needed to be analyzed for the study area.

In 2012, there are nine major inter-township roads in Monywa District such as Monywa-Mandalay Highway, Monywa-Budalin-YeU road, Monywa-Ayadaw-Shwebo road, Monywa-Pale-Gangaw road and Monywa-Nyaungpingyi-Pakokku road, Mony-

wa-Pathein road, Monywa-Kani-Minkin road, Monywa-Yargyi-Kalewa road passing over the Chindwin Bridge and Monywa-Chaung U-Pakokku road passing Sinphyushin Bridge. Moreover, the types of vehicles are more improved and comfortable and the number of vehicles, associations also are increased, and consequently commodity flow has become faster than before. Sinphyushin Bridge and Chindwin Bridge were constructed in Chaung U township and in Monywa township, respectively. Thus, transportation between the areas east and west of the Chindwin river has improved and becomes smooth.

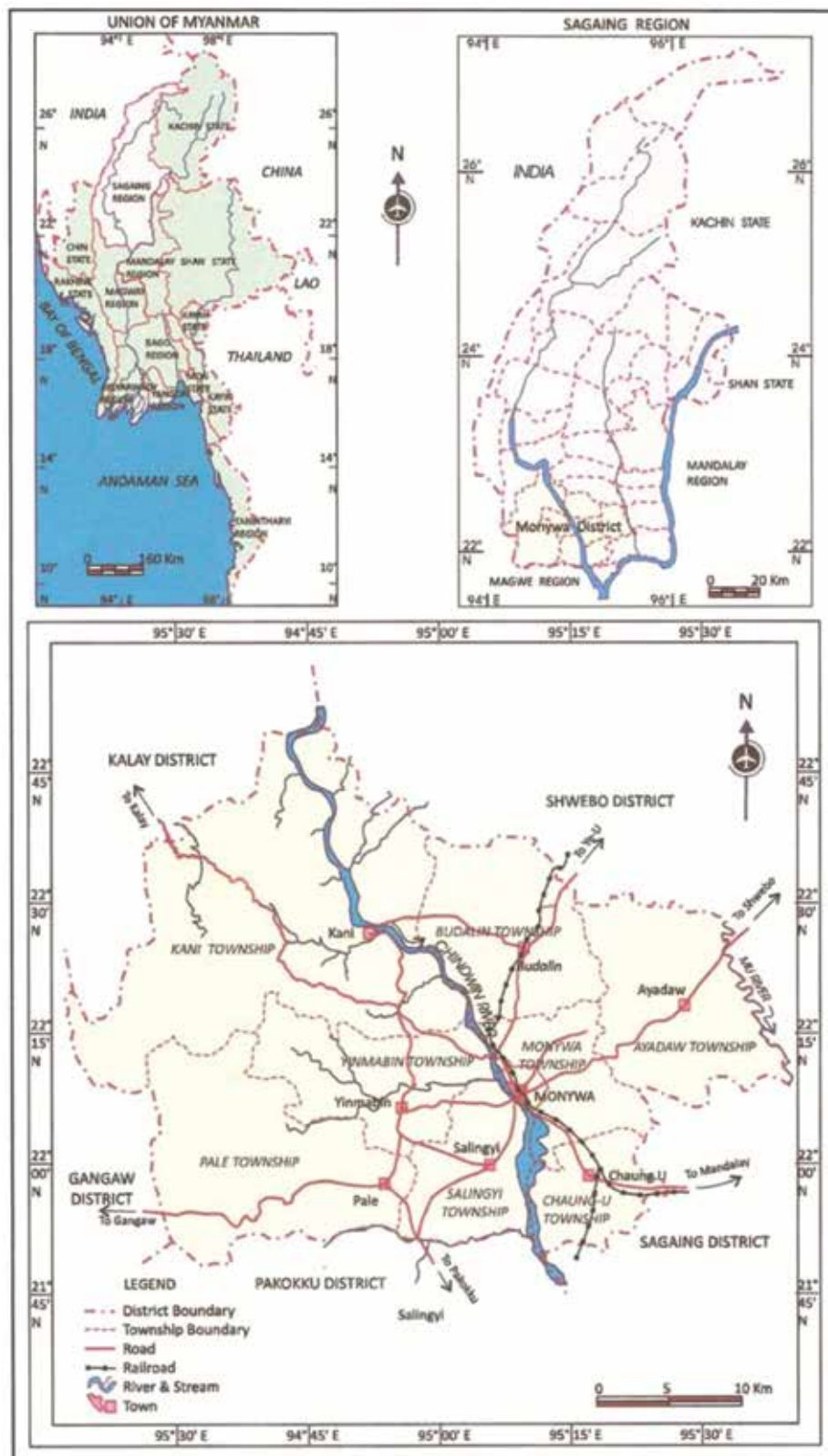

Figure 1 Location of Monywa District

2. Research Objectives

This research composed of three objectives:

2.1 To analyze the flow of agricultural products of the study area

2.2 To analyze the relationship between volume of local agricultural produces and intensity of commodity flow within the study area

2.3 To explore commodity flow in the coming future by analyzing the commodity flow patterns in Monywa District.

3. Research Methodology

3.1 Samples

Regarding flow of the commodities, all of primary data on in an outflow of the produces were taken by the researcher and used.

3.2 Research Instruments

Research instruments consist of two groups: one includes mathematical method and statistics another was quantitative method.

3.3 Data Collection

Primary data and secondary data were used in this paper. Primary data are collected by means of questionnaire method, interviews, and field survey notes. Secondary data are derived from libraries, department offices, organization, research paper and reference books. Preparation

of maps based on the topographic maps. Qualitative and Quantitative methods are used in this research work.

3.4 Data Analysis

First, data were processed into necessary forms. Sufficiency of each crop by every township included in the district was calculated by using locally produced amount and necessary amount. Based on the results from the calculation, relevant map was produced. Inflows and Outflows of the agricultural products were calculated and analyzed.

3.4.1 Patterns of Commodity Flow

In Monywa District, goods are transferred from places of origin to the destination through various modes of transportation, especially by land transportation, and by waterways along the Chindwin River.

3.4.2 Commodity Flows by Motor Roads

Land transportation comprises road transportation and railroad transportation. Among these, transportation cost is cheaper by railroad than in motor cars. Although transportation cost by railroad is cheaper, as there is a daily round-trip train on each railroad, most of local people prefer and to rely on road transportation that has more choice on various desirable types of vehicles, depending on duration of shipment, transportation cost, and transferable capacity or

volume or weight of freight. Bulk of volume of commodities such as local agricultural products of pulses and beans are usually

shipped by modes of waterways, road and railroad to the destinations, particularly to Yangon and Mandalay (see Figure 2).

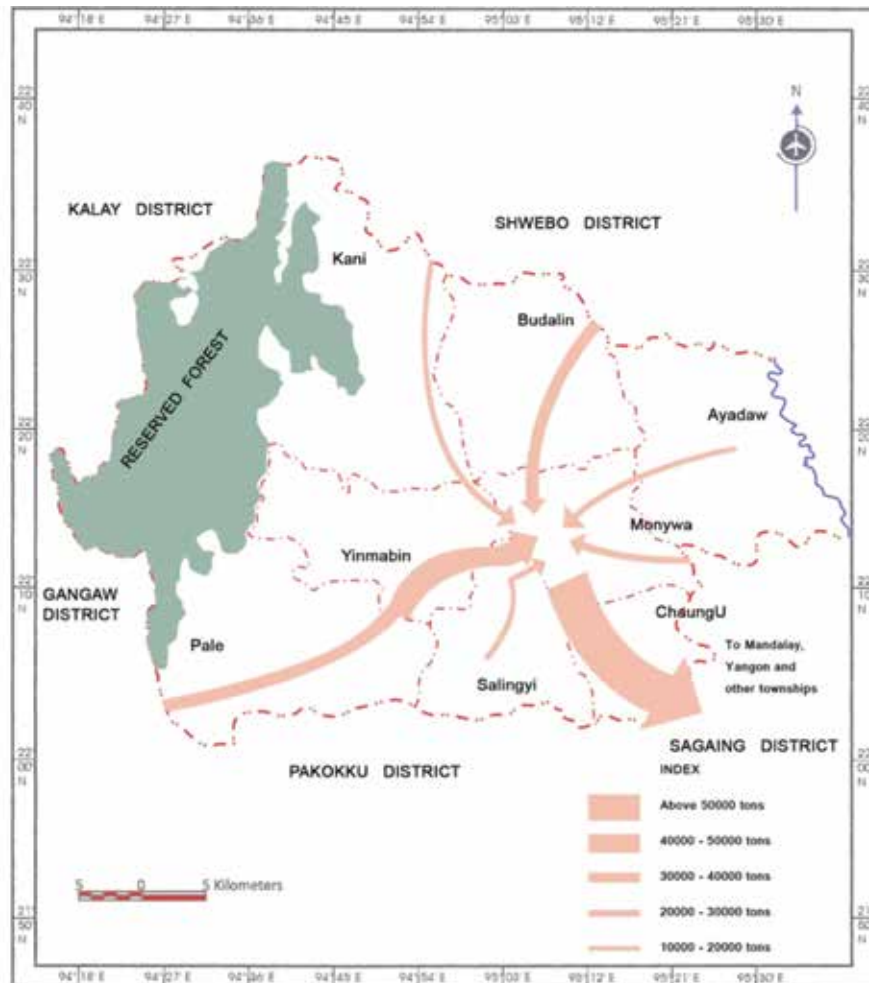

Figure 2 Land transportation for agricultural products

3.4.3 Commodity Flows by Rail Roads

As regard to competition among the modes, distinctness of choice occurs in the townships or in the vicinity of Monywa, Chaung U, and Budalin, where waterways

and land transportation such as motor roads and railroads could be chosen depending on the desire of shippers. In choosing, time-factors, types of vehicles, capacity and cost of transportation play an important role in the determination of modes. Among the modes,

the cheapest cost of transportation and the highest carrying capacity of commodities can be given by rail road transportation. Except these three townships, in other townships transportation is confined by only one mode of motor car. In the three towns already mentioned above, rail roads connection is the best in Chaung U township that can be accessible to Monywa, Pakokku, and Mandalay, but nearly all of in-and-out-commodities are concentrated in Monywa and distributed to all destinations.

If compared to the volume of commodities carried by motor roads, the volume shipped by train is found much lesser. Yearly

inflow and outflow to and from Monywa station are described in figure 3. The table and the figure show that the tonnage of commodities flowing by train was less than 5,100 tons in inflow and less than 4,700 tons in outflow before 2012. Among the years (2007-2012) by the researcher the largest outflow occurred in 2011 and the largest inflow was in 2012. In 2011, it increased to 6,468 tons in inflow and to 7,042 tons in outflow. This was due to the expansion of travelling trips than the previous years. In 2012, the inflow amounts to 9,286 tons and the outflow to 7,733 tons.

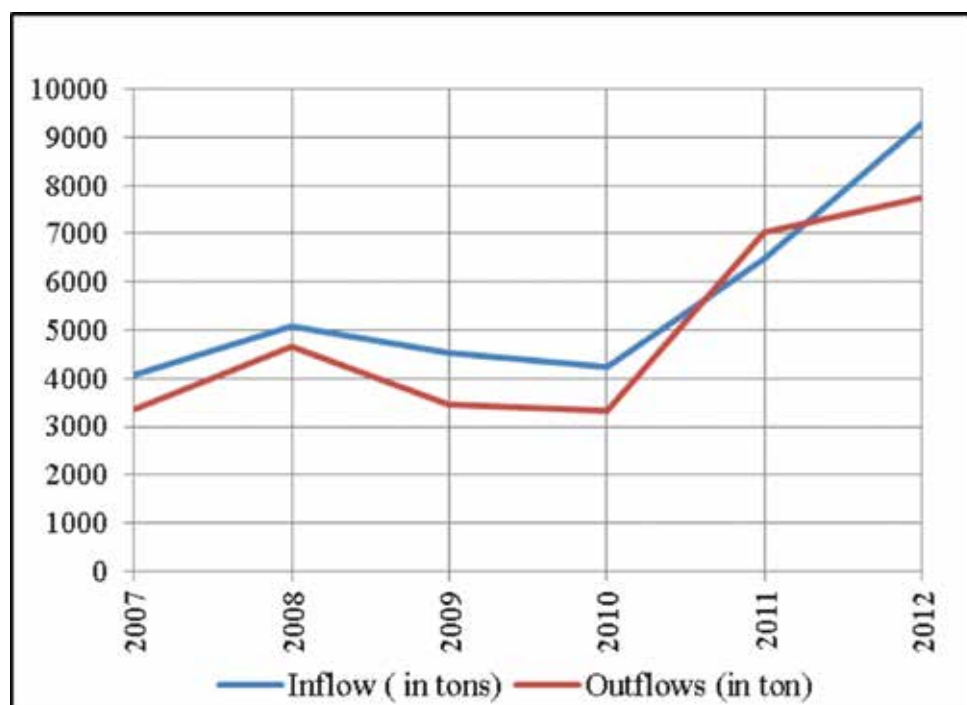

Figure 3 Inflow and Outflow of Commodities at Monywa Railway Station (2007~2012)

Source : Myanmar Railway Department, Monywa (2012)

3.4.4 Commodity Flows by Waterways

Among the modes, water transportation takes more duration of shipment, lesser transportation cost, and high transferable capacity, and so the commodities that are not perishable and that have weight and large volumes are usually shipped by waterways. In waterways transportation, the Chindwin river is the main route for Monywa district and Monywa is the major inland port.

According to the 2011-12 data, there are a total of 317 private-owned vessels plying between Monywa and other inland ports lying along the Chindwin River. The largest number of private vessels is ports lying between Homelin and Monywa with 144 vessels, and the second largest number

of vessels between Monywa and Kalewa with 57 vessels. Besides, there are 45 vessels between Monywa and Phaungpyin, 29 vessels between Monywa and Minkin, 26 vessels between Monywa and Hkhanti, 11 vessels between Monywa and Mawlaik, and 5 vessels between Monywa and Saezin (see Figure 4).

Among the total of 317 vessels, 144 are those that can carry commodities more than 20,000 viss in weight, 149 vessels are those that can carry commodities between 10,000~20,000 viss in weight and 24 vessels are those that can carry the weight of commodities less than 10,000 viss. In 2011-12 there are 18 vessel lines or associations formed of 317 vessels.

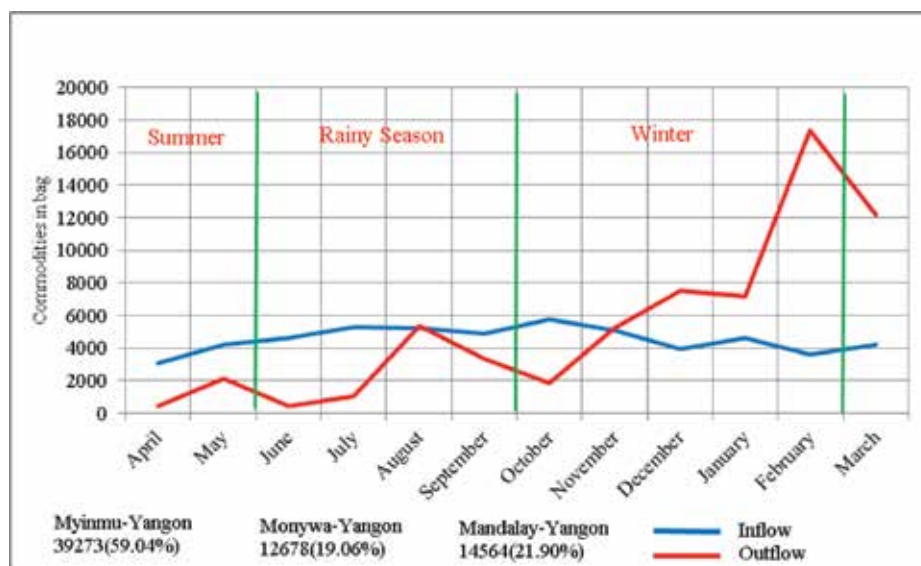

Figure 4 Seasonal Flow of Commodities by Waterway in Monywa District in 2011-12

Source: Transport Department of Monywa, Inland Water Transportation office Monywa, Ministry of Labour, Monywa

4. Research Results

In Monywa District, there is a total commodity flow of 416,798 tons in 2011-12, of which the inflow totals 253,481 tons and the outflow 163,312 tons. Majority of commodities are rice, pulses and beans and minority are consumer goods, construction goods and agricultural inputs. Regarding commodity flow by transportation modes, it is found that majority of commodities flows by car, amounting to 61.68% of the total flow, the second largest of commodities by waterways, accounting for 33.96%, and the smallest flow volume of commodities by train.

5. Discussion

The commodities exported from Monywa District by cars, train and waterway, 47.26% was those of agriculture. Therefore, the commodity flow with can damage the local ecosystem particularly transportation facilities should be encouraged and to be partial and natural environment should be conserved. Particularly it needs to protect and prevent from deforestation and soil erosion that can reduce cultivated land.

In Monywa District, 18% live in urban areas and 82% in rural area. Forest products and commodity come from the in-district rural areas and from the riparian areas of the Chindwin River such as Ye U,

Dabayin, and Taze towns mostly flow into Monywa. This shows that the agricultural products play an important role in commodity flow of Monywa District. Therefore, all roads of the areas producing agricultural products should be upgraded from Grade-3 to Grade-1. Particularly the Monywa-Budalin-Ye U road being one through which rice flows in should be upgraded to 24-foot wide road. Moreover, roads of Monywa-Ayadaw-Shwebo and Monywa-Pakokku should be upgraded into tarred and then asphalt roads.

6. Conclusion

Monywa District is situated in the Central Myanmar and locates between the north latitudes 21°38' N and 22°50' N and between east longitudes 94°16'E and 95°39'E. The district has an area 10,042.14 square kilometers. It is constituted with eight townships composed of 379 village tracts. In 2011, Monywa District had a total population of 1,201,662 persons. Transportation of Monywa District is described by modes roads, railways, waterways and airways. There are nine major inter-township roads in Monywa District: Monywa-Mandalay Highway, Monywa-Budalin-YeU road, Monywa-Ayadaw-shwebo road, Monywa-Pale-Gangaw road and Monywa-Nyaungpingyi-Pakokku road, Monywa-Pathein road, Monywa-

Kani-Minkin, Monywa-Yargyi-Kalewa road passing the Chindwin Bridge (Monywa) and Monywa-Chaung U-Pakokku road passing Sinphyushin Bridge.

In Monywa District, goods are transferred from places of origin to the destination through various modes of transportation, especially by land transportation, and by waterways along the Chindwin River. The bulk of volume of commodities such as local agricultural products of pulses and beans are usually shipped by modes of, roads, railroads and waterways to the destinations, particularly to Yangon and Mandalay. The result shows that the majority of commodities (about 61.68% of the total flow) flow by car, the second largest of commodities (33.96%) by waterway, and the smallest flow volume of commodities (4.36%) by train.

7. Recommendations

The following are some recommendations based on the research results.

7.1 The commodity more without damaging of ecosystem, natural environment should be conserved. It needs to protect and prevent from deforestation and soil erosion that can reduce cultivated land.

Finally the researcher would like to suggest that roads should be upgraded, giving first priority, according to their rank and types, either for each township or for

the entire district.

7.2 All roads of the areas producing agricultural products should be upgraded from Grade-3 to Grade-1. Particularly the Monywa-Budalin-Ye U road being one through which rice flows in should be upgraded to 24-foot wide road. Moreover, roads of Monywa-Ayadaw-Shwebo and Monywa-Pakokku should be upgraded into tarred and then asphalt roads. Finally the researcher would like to suggest that roads should be upgraded, giving first priority, according to their rank and types, either for each township or for the entire district.

References

- Burma Gazetteer. (1913). **Lower Chindwin District**, Vol.A.
- Census Division. (1983). **Census Division Sagaing (1983)**. Immigration and Manpower Department, Rangoon.
- Chhibber, M.L. (1934). **Geology of Burma**, St Martin Street, London.
- Gargerton, P. (2000). **Mastering Geography**; Macmillan Ltd London
- Haggett, P. & Chorley, R.J. (n.d.). **Network Analysis in Geography**, Edward Arnold (Publisher) Ltd. London.
- Hla Tun Aung. (2003). **Myanmar : The Study of Process and Pattern**. NCHRD, Ministry of Education, Myanmar.
- John Small & Michael Witfierick. (n.d.). **Modern Dictionary of Geography**, Second Edition, Edward Arnold, London.
- Khin Myint Aye. (1997). **Transportation of Monywa District**. Unpublished M.A Thesis, Department of Geography, Mandalay University.
- Ministry of Information. (2002). **Myanmar Facts and Figures 2002**. Ministry of Information, Union of Myanmar
- Maung Maung Than. (2009). **A Geographical Study on Transportation Network Development and its Effects upon the Socio-Economic Development of Myingyan District**. Unpublished Ph.D Dissertation, Department of Geography, Mandalay University.
- Pan Lai. (2008). **Road Transportation Network Analysis and its Effects upon Urban Expansion of District Cities in Mandalay Division**. Unpublished Ph.D Dissertation, Department of Geography, Mandalay University.
- Rodrigue, J.P. (2006). **The Geography of Transport System**. Dept. of Economic & Geography, Hofstra University
- Taffe, E.J & Gauthier, H.L. (1996). **Geography of Transportation**. 2nd ed. Prentice-Hall Ins. New Jersey.
- Taffe, E.J et al. (1996). **Geography of Transportation**. Ohio State University, U.S.A.
- Victoria Transport Policy Institute. (2002). **Automobile Dependency, Transport Demand Management**.
- Zaw Latt Tun. (2004). **Land Transportation Network Development and its Effects upon Socio-Economic Conditions of Ayeyarwady Division**. unpublished Ph.D Dissertation, Department of Geography, Yangon University.

Study of Themes in Chitra Banerjee Divakaruni: Before We Visit the Goddess

Neha¹ and Kalpana Rajput²

^{1,2} Department of Humanities and Social Science, Jayoti Vidyapeeth Women's University approved by University Grant Commission, Jaipur, India.

Email: nehabaghel190792@gmail.com, kalpna999@yahoo.com

ABSTRACT

Before We Visit the Goddess (2016) is a novel presenting intergenerational and trans-national issues and how the children of Diaspora are conveying their way of life forward and how the idea of heritage can have both a positive and negative effect. This story is also set against the milieu of two unique nations: India and U.S.A. Then again, it comprehended that the book stands apart in context of its portrayal techniques. Divakaruni attempts to follow the story of three women: grandmother, mother and girl, and their individual struggles to come to make their lives a triumph. She seems to be fascinating in representing the lives of the second generation Diaspora too through the character of Tara. The author exhibits Indian culture, customs, ceremonies, journeys to the foreign land, struggle in the outside land, cultural conflicts in second era Diaspora yet not coming back to the native, longing, memory, finding self and so on are a few ingredients which she utilizes in the platter of cross-country and transgenerational depiction.

Keywords : multi-generation, relationship, cross-country, bonds, migration

1. Introduction

Divakaruni weaves her story in "Before We Visit the Goddess" about unpredictable connections by something as obvious as letters that are traded by Sabitri and Tara that is grandmother and granddaughter. At initial level one goes over the story of Sabriti's turn to Kolkata for better education then the rich unsatisfactory boy she falls in love with; the promising young lecturer she marries; and the desserts shop she opens, where

she discovers achievement and freedom. Sabitri's journey and revelation of self are flawlessly revealed. Further, it is seen that when the reader begins feeling comfortable with Sabriti and are thought to her trials, forgiving her faults, the story transforms into something totally extraordinary. The scene reallocates to strip-shopping center America and the granddaughter to whom Sabriti is composing. Thus the novel out of the blue turns into the story of an inactive young woman and the elderly Indian grandmother (not Sabitri) who starts to crack open her shell. It is truly seen that memories set up an association with past, that past can be of an individual or it very well may be a collective past, past, and memories about custom, culture, history, ancestor and at times it stirs the sense of identity. Before We Visit the Goddess begins with such memories associating granddaughter and grandmother and connecting Indian and American Indian or Indian and the Second generation Diaspora. The writer justifies Sabriti, the mother or grandmother of the other principle female characters as she has come back to her ancestral town after an action pressed life in Kolkata and afterward she starts to write a letter to the granddaughter whom she has never seen. Divakaruni puts the story into motion. Such associations give a push to the recollections of Sabitri unveiling the story

of Bella her daughter and Tara her granddaughter. Sabitri returns to the world of fond memories when she looks the first picture of Tara in Before We Visit the Goddess. "That had been the primary photograph. Sabitri still recollects the pain she felt on getting it since she had so needed to be present at Tara's birth to the world. But, she wasn't welcomed" (Divakaruni Before We Visit the Goddess)(4). However, she "Pushes away the past, that vessel in which all emotions curdle to regret" (Divakaruni Before We Visit the Goddess)(04)

Sabitri entangles with nostalgic memories while writing to Tara. Sometimes she considers such thundering memories useless and in the meantime, she supposes it as a bridge connecting her to India. Chitra Banerjee has warm-heartedly depicted misery and longing of a mother for her daughter who stays away forever. Sabitri's yearning for Bela is heart throbbing. Sabitri continues on waiting and longing for Bela yet she would disappoint her through just writing back. She writes,

Dear Mother, I'm very sorry to tell you that I'm canceling my trip to India. I know you were really looking forward to it, and seeing Tara for the first time.....But Sanjay absolutely refuses to let us go. Yesterday we had a huge fight. He's afraid that

since he and I both left India with documents that weren't exactly legal. (Divakaruni Before We Visit the Goddess)(77)

Such yearning for her daughter makes her break down which would frustrate her. Then again Bela too had been evocative and remorseful in America as she finds her life in America immense not quite the same as her imaginations. She discarded her mother and took off with her political refugee lover at nineteen years old with false papers; Sanjay was just individual she knew in the foreign land. Bela's initial step on San Francisco air terminal resembles some other vagrant who winds up the wary experiencing atmosphere. When she abandons her very own nation, own peoples for her love, she wonders, "Would she really give up, for his sake, everything she was familiar with? Drop out of college? Cut herself off from her mother" (Divakaruni Before We Visit the Goddess)(91).

It is truly accepted and explored that Divakaruni shares memories which include inheritances, histories, traditions, legacies and at times nostalgia that ends up contorted memories. Divakaruni's application of social memory both past and also present which adds distinctive highlights to her female characters, for example, Sabitri, Bela and Tara, underlining the significance

of social identity eventually. However, a few memories become oblivion. At the point when Bela recalls her school proverbs, she understands the insensibility idea of memories and connections. "What else out of her past, she wondered, had she pushed into oblivion?" (Divakaruni Before We Visit the Goddess:105).

Chitra Banerjee Divakaruni seems to be very much conscious about the pigeonholes and myths among the Indian women. She attempts conscious endeavours to introduce Indian culture and tradition in her works. Before We Visit the Goddess additionally witnesses the author's disposition towards her homeland which is loaded with inspiration and hope. The story apparently is mirroring her reverence of Indian culture. Alongside this, her pride in Indian food, old stories, Bengali language have been explored. Divakaruni relates Indian culture with superstitions as well. The depiction of magician and superstition in Assam and additionally traditions and beliefs are well woven in the story of Sabriti and Bela's childhood. In the meantime, there is another gathering of individuals who reject such traditions calling it Bloody superstition. At the point when Ayah in Assam "Puts a little dot of soot on the baby's cheek, Bijan wiped the mark from the baby's face roughly with his handkerchief making him cry" (Divakaruni

Before We Visit the Goddess)(36).

Other than dogma and precepts, Food is one more parameter to characterize one's way of life. Chitra Banerjee's affiliation with Indian culture and food is clearly uncovered in the story. Divakaruni makes unmitigated references to food and food preparation in the novel which communicates the Diaspora voice in America as well as recognizes the individual's identity. Bela when shifts in America, "She disdained American food and took pride in preparing, from scratch, spicy fish curry or potatoes seasoned with panch phoron and whole red chilies" (Divakaruni Before We Visit the Goddess)(95). Cooking is a source of salary, pride, and joy both for Bela and Sabitri. This turns into a way for the women to associate with their mothers, through Bela's Kitchen and Durga Sweets, separately. Everyone picks an Indian dish referenced in the novel which conveys it with them to the following gathering. The characters in the story cook a dish from his or her own heritage and relate how it is associated with the previous generation.

Eventually, it is studied that Divakaruni is enamored with exotising and ethnicizing Bengali Indian practices and qualities completely through the novel. This includes differed customs and rituals, for example, cremation ceremony, marriage, temples, an

idea of life and death, dressings, enhancements, food, etc. Divakaruni realizes the differentiating cultures of India's America. The story persistently centers on the trans culture. The characters in the vein Bela and Tara are observed to move between two worlds which unknowingly emerges cultural crisis coming about resulting loss, alienation, rootlessness, and dislocation which are experienced by each outsider. Divakaruni endeavours to exemplify experiences of expatriates who at the outset try to adjust with the new culture and society into which they moved by and by in the meantime they are not disposed to pursue the new land's way of life completely. Referencing of temples in America and also in India delivers Indian traditions of Gods and Goddess. The portrayal of Meenakshi temple of Madurai and the comparison of its similarity temple in America itself draw out the author's perception and sensibility towards creativity of Indian temple values and constructions. However, in Diaspora Indians have another opinion like Dr. Venkatachalapathi finds the temple gallant yet destined endeavour by the immigrant community to recreate the Indian experience. Through Before We Visit the Goddess the author takes a gander at intergenerational issues and how the children of migrants are conveying their way of life forward and how the idea of heritage

can have both a positive and negative effect. The author moved to the US and she has expressed, “I lived in the most part of Northern California, which I regularly write about. The journey of the characters generally takes place from Bengal to Sanfransisco, California, New York and Houston. In her blog written with a retrospective view in 2013” How America made me into a Writer, she writes,

“I valued the opportunity and obscurity of being in a city where just a bunch of individuals knew my identity (...) I missed my family and their protecting arms so much that it resembled having an opening in my heart. I pondered India more than I had ever previously. I understood what I acknowledged about it- - the glow, the closeness of more distant family, the manner in which otherworldliness infests the way of life. Be that as it may, I additionally perceived issues about how women are regularly treated, and a rigid class system because of which many doors are shut to everything except the most blessed and most well-connected individuals”.(Divakaruni “How America Made Me into a Writer”)

As seen earlier Hindi pictures and Bollywood songs play an imperative role in holding fast Indian culture in America. The author utilizes generalized pictures arranged with explicit memories of Sanjay who might set down to listen to Bollywood songs. Cultural productions such as Hindi movies accordingly are suggested as social victuals to the diasporic Indians living in the US. Movies give the necessary diversion and sometimes cultural nostalgia. The characters are found to become nostalgic finding the internal identity through the cultural crisis, the associations with separated mothers and realization of one’s quality and strength. In such intergenerational and transnational saga, one finds, at the intersection of geographical and cultural collaboration, the issue that is raised by this diasporic novel is that life which like a river of influence comes down the generations leaving an engraving of the past at different phases of our mental development and also in shifting contexts. Chitra Banerjee Divakaruni is completely mindful with the feeling of political character and awareness that wins inside the nation and outside the nation. All of her works give evidence of such political happenings in India. In the studied novel the whole thought of Diaspora is the result of the political impact of Sanjay because of which he elopes to America on the bases

of forge records and afterward the moving of Bela following the couple's struggle in a foreign land is all outcomes of political contribution of Sanjay. However, even in the milieu of the cruel phrase of the current political atmosphere about immigrant and individuals of non-Christian religions, Divakaruni expressed her higher hopes in America. She comprehends that the immigrants need to learn how to be comfortable with contrasts. She additionally believes that it is important to sympathize with individuals and truly observe them for their identity and feel their humanity.

Before We Visit the Goddess moves around at intergenerational issues besides it likewise presents that how the children of immigrants are conveying their way of life forward and how the idea of heritage can have both a positive and negative effect. The author has perfectly woven the three women protagonist of the story who is geologically and emotionally incoherent. It is seen that despite the fact that there is physical distance among mothers and daughters, they set out to define their individual perspectives of longing and love, disappointment and achievement, that adjust flawlessly from generation to generation and from youth to seniority. Sabitri is outstandingly and passionately yearns for studying and becoming a teacher. But her

plans come up short with the revelation of her mystery and brief issue with her patron's child. Discarded of in a metropolitan city like Kolkata, she has no place to turn until her math teacher acts the hero by wedding her possibly to abruptly depart with irresistible doubt and when he finds his wife once had a lover, a reality unveiled unintentionally by their daughter Bela. The relationship between mother and girl has additionally appeared with different shades. It barely survives, yet shockingly breaks when Bela begins to look all starry eyed at her college friend Sanjay, who whisks her off to the US where, inside a couple of years, she also is disregarded alone exactly like her mother since her husband's other's fits of doubt and distrust. Eventually, it is the turn of daughter Tara to split far from Bela, and history is repeated. Subsequently, it is seen that three generations of women stay troubled in their profound contentious association with men. However, by the end, a revelation on a possible visit to a temple conveys to Tara's awareness the closeness she feels towards both her mother and grandmother. Despite the fact that isolated by existence, she understands that they all are imbued with comparative feelings and frames of mind. There is a moment change of heart from that point and she reconciles with Bela following quite a while of separation. As

Tara considers in the novel: “Perhaps since her very own end gleams like a shadow toward the side of her eye, my mom will be prepared to reveal to me progressively about my grandmother” (Divakaruni *Before We Visit the Goddess*) 197).

Tara rejects herself of being Indian, Indian legacy, culture, mother and so forth anyway dismissing her Indian heritage and parents’ separation has caused part of troubles throughout her life. One can discover a lot of bafflement. She rejects her college education, a kind of career Indian migrant families need to get into and she needed to work in a thrift shop. Further, she turns into a driver. At the same time, everybody moves away and endeavours to dismiss business as usual in the story. In the meantime, it is apparently noticed that in works by Chitra Banerjee one finds various kinds of families she has been exploring. This contains strong families that are going into fall apart. Again and again, in her works, the family would miss some element, which would put worry upon it. In this manner, in *Before We Visit the Goddess*, for instance, in the initial two cases it has been seen that at a specific time, at one point, the marriages end either through death, or separation, or something different. So the family itself is a changing unit. Connections inside the family are likewise always showing signs of change.

But then a few things continue as before. Those are a few viewpoints that the author tries endeavours to explore. In fact, it’s not even families in various generations that are extraordinary. She makes every family remarkable thus as every generation.

Before We Visit to the Goddess is likewise an expression of such Identity Crisis, social conflicts where both the first and second generation experiences are delineated. It is concluded that the story spans the struggles of three generations of Indian women with love, misfortune and loss of culture in the meantime the story additionally follows their definitive rise against chances. As usual, herein, Divakaruni portrays life in rural India and immigration to the US in an all-around flawless story style. *Before We Visit the Goddess* is presented with themes of recreating identity crisis, immigration with the flavours of Indianness and, most importantly, permit women protagonists the agency of the decision.

Conclusion

Chitra Banerjee Divakaruni’s most recent novel *Before We Visits the Goddess*, has encounters of the children of immigrants finding their underlying roots either by coming to India or like Tara will never come to India, however, through her tie with the grandmother she will get it. Conflictingly

in her novel she has portrayed protagonist breaking the common Indian taboos however underlining their bond with Indian culture. For instance, Sabitri needs to be educated and is pushing ahead. She breaks a taboo that women ought not to be educated or that women ought not to be an entrepreneur, despite what might be expected her granddaughter, Tara dismissing her education and turns in reverse. Further is noticed that Chitra Banerjee makes the connections complicated yet unravels them, thread by thread, and accomplish incomparable synchronization. Breaking taboos and achieve supreme synchronization additionally shapes one of the topics in her most recent

novels. Through this Banerjee, endeavours to portray how women are disregarding and getting through these confinements set around them. In the meantime, breaking limitation is not exceptionally straightforward since when they break confinements they will have different difficulties and they will have more battles to confront. Korobi, when she goes to America, she likewise faces many issues. As indicated by the author it is a lot less demanding if individuals simply remain in their own orbit, however, moving ahead is the thing that influences one to develop too. That is the reason Chitra Banerjee drives her women forward, breaking taboos.

References

- Divakaruni, C. B. (2016). **Before We Visit the Goddess**. UK: Simon and Schuster.
- _____. (2013). **How America Made Me into a Writer**. Retrieved from <http://www.chitradivakaruni.com/blog/2013/7/7/america>.

คำแนะนำในการเตรียมต้นฉบับ

การส่งบทความวิจัยฉบับเต็ม ส่งในรูปแบบของ File Word 1 ชุด เป็นแฟ้มข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบ “.doc” เป็น Word 2007 โดยส่งไปที่ E-mail: nanjamin@yahoo.com

1. ความยาวของบทความวิจัยฉบับเต็ม เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ โดยนับรวมรูปภาพตาราง เอกสารอ้างอิงและภาคผนวก (ถ้ามี) จำนวน 8 - 10 หน้า กระดาษ A4

2. แบบอักษร (Font) บทความวิจัย

2.1 ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษพิมพ์ด้วยตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 เนื้อหาในลักษณะคอลัมน์เดียว (One column)

2.2 ชื่อบทความวิจัย ชื่อหัวเรื่อง ชื่อ-นามสกุลผู้วิจัย พิมพ์ด้วยตัวหนาโดยใช้ขนาดอักษร ตามรายละเอียด 2.1

2.3 ชื่อสาขาวิชา คณะ และสถาบันการศึกษา บรรทัดล่างจากชื่อผู้วิจัย (สามารถใช้หมายเลขกำกับ หากผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยมาจากต่างสถาบัน)

3. องค์ประกอบของบทความวิจัยฉบับเต็ม ประกอบด้วย

3.1 ชื่อเรื่อง (Title) ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

3.2 ชื่อผู้วิจัย ผู้วิจัยร่วม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและร่วม สถานที่ทำงาน หรือสถาบันการศึกษาและที่อยู่ติดต่อได้ (Author, advisors and corresponding author)

3.3 Corresponding author email

3.4 บทคัดย่อ (Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

3.5 คำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ

3.6 บทนำ (Introduction)

3.7 วัตถุประสงค์ (Objective) และ/ หรือ คำถามวิจัย (Research Question)

3.8 วิธีการวิจัย (Research Methodology)

3.9 ผลการวิจัย (Results)

3.10 การอภิปรายผล และสรุปผล (Discussion and Conclusion)

3.11 ข้อเสนอแนะ (Suggestions)

3.12 กิตติกรรมประกาศ

3.13 การอ้างอิง (References) ให้ทำการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา: ระบบนาม-ปี (Author, year) ตามรูปแบบที่กำหนดและเอกสารอ้างอิงทุกรายการที่ปรากฏในบทความ ควรมีรายชื่ออยู่ในรายการเอกสารอ้างอิง และการอ้างอิงท้ายบทความตามรูปแบบที่กำหนด

4. การพิมพ์

4.1 การพิมพ์หัวข้อ ให้พิมพ์ตรงกลางหน้ากระดาษ มีระยะบรรทัดว่าง 1 บรรทัด เนื้อหัวข้อ

4.2 การย่อหน้าเนื้อหา ย่อหน้า 0.75 นิ้ว

4.3 การวางรูปหน้ากระดาษ การเว้นระยะห่างจากริมกระดาษให้เว้นระยะห่างดังนี้ ด้านบนและด้านซ้ายมือ เว้นห่างจากขอบกระดาษ 1.5 นิ้ว ด้านล่างและด้านขวามือ เว้นห่างจากขอบกระดาษ 1 นิ้ว (ดูรูปแบบตามตัวอย่างหน้า 3)

5. การพิมพ์ตาราง ตารางแต่ละตารางจะต้องมีหมายเลขกำกับจาก 1 ไปจนจบบทความ ให้พิมพ์หมายเลขลำดับของตารางและชื่อตารางบรรทัดเดียวกัน โดยพิมพ์ชิดขอบซ้ายมือของกระดาษ ถ้าชื่อตารางยาวกว่า 1 บรรทัด ให้ขึ้นบรรทัดใหม่ โดยให้ตัวอักษรตัวแรกตรงกับชื่อตารางในบรรทัดแรก

6. การพิมพ์ภาพประกอบ ภาพแต่ละภาพต้องมีหมายเลขลำดับจาก 1 ไปจนจบบทความ การพิมพ์หมายเลขลำดับของภาพ ชื่อ และ/ หรือ คำอธิบายให้พิมพ์ไว้ใต้ภาพ

7. การพิมพ์เอกสารอ้างอิงในเนื้อหาของบทความวิจัย

การอ้างอิง กำหนดให้ใช้การอ้างอิง แบบแทรกเนื้อหา : ระบับนาม-ปี (ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์ : หน้า) กรณีที่อ้างเลขหน้าให้ใช้ดังนี้ (ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์ : เลขหน้าเอกสารที่อ้าง) ตัวอย่างเช่น

(น้ำทิพย์ วิภาวิน. 2548: 26)

(วิจิตร ปาริรัมย์, ประวิทย์ เกตุนอก และ ธวัชชัย อาทรธรรสุข. 2527 : 121)

(สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ. 2549 : 26)

ในกรณีที่ผู้แต่งเป็นชาวต่างชาติให้พิมพ์เฉพาะนามสกุลผู้แต่ง ตัวอย่างเช่น

(Neagley. 1969: 15-17)

(Johnson & Webbs. 2007 : 18-20)

(Ney et al. 1997 : 70-73)

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตัวอย่างเช่น (Gillum. 2005 : 20)

8. การพิมพ์เอกสารอ้างอิง (References) การอ้างอิงส่วนของเอกสารอ้างอิงจะแยกเป็น 2 ส่วน คือ เอกสารภาษาไทย เอกสารภาษาอังกฤษ การพิมพ์อ้างอิงบรรณานุกรม บรรทัดแรกของแต่ละรายการจะพิมพ์ชิดด้านซ้ายมือ หากพิมพ์ไม่จบในบรรทัดแรกเมื่อพิมพ์ในบรรทัดต่อมาจะย่อหน้า 7 ตัวอักษร การเรียงลำดับของบรรณานุกรมแต่ละรายการของเอกสารภาษาไทย จะเรียงตามอักษร ก-ฮ และตามลำดับของสระ และเอกสารภาษาอังกฤษจะเรียงตาม A-Z และลำดับของสระเช่นกัน

